

รายงานโครงการวิจัย

วิจัยและพัฒนาเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ
สำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

Research and Development of Air Pressure Reducing Dryer
for Soybean Seeds Drying

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย
นายเวียง อากอรชี

Mr. Weang Arekornchee

ปี พ.ศ. 2564

รายงานโครงการวิจัย

วิจัยและพัฒนาเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ
สำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

Research and Development of Air Pressure Reducing Dryer
for Soybean Seeds Drying

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

นายเวียง อากรชี

Mr. Weang Arekornchee

ปี พ.ศ. 2564

คำปราศรัย (Foreword หรือ Preface)

เมล็ดพันธุ์พืชเป็นหัวใจสำคัญในการประกอบอาชีพของเกษตรกร คุณภาพเมล็ดพันธุ์จะมีความสำคัญมาก ฉะนั้นในกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชให้มีคุณภาพจึงมีความสำคัญมาก เช่นกัน และส่วนหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชคือการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ แม่นยำ ในทุกขั้นตอนการผลิต และทางผู้วิจัยเห็นว่าขั้นตอนการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์พืชให้มีคุณภาพ สามารถเก็บรักษาได้นาน เป็นงานที่มีความสำคัญ จึงได้เสนองานวิจัยเกี่ยวกับเครื่องอบแห้งลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ โดยมีการลดแรงดันอากาศเพื่อให้สามารถลดความชื้นที่อุณหภูมิต่ำ ๆ ได้ดีขึ้นเป็นการรักษาคุณภาพเมล็ดพันธุ์

คณะผู้วิจัยจึงได้จัดทำผลงานวิจัยเรื่องเต็มของโครงการวิจัยดังกล่าวนี้ เพื่อหวังว่าองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร นักวิชาการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงผู้ที่สนใจ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	1
ผู้วิจัย	2
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	3
บทนำ.....	4
บทคัดย่อ.....	12
กิจกรรมที่ 1 การออกแบบพัฒนาเครื่องออบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับลดความชื้น	
- เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง	8
กิจกรรมที่ 2 การทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองหลังการลดความชื้นด้วย	
- เครื่องออบแบบลดแรงดันอากาศ.....	40
บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก ก การออกแบบเครื่องออบแบบลดแรงดันอากาศ.....	57
ภาคผนวก ข การสร้างเครื่องออบแบบลดแรงดันอากาศ.....	59
ภาคผนวก ค อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ และตารางบันทึกข้อมูลการออบลดความชื้น	
เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองด้วยเครื่องออบแบบลดแรงดันอากาศ.....	61

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ที่ให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร ที่สนับสนุน เจ้าหน้าที่ สถานที่ในการสร้างต้นแบบและทดสอบเก็บข้อมูลเบื้องต้น ขอขอบคุณศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ฟ้าร่องใจ กรมวิชาการเกษตร ที่ช่วยสนับสนุนห้องปฏิบัติการในการทดสอบคุณภาพการออกหลังการทำแห้ง

ผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

นายเวียง อกรชี

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

นายสิทธิพงษ์ ศรีสว่างวงศ์

สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชขอนแก่น

นางนิภาภรณ์ พรรณรา

สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชเชียงใหม่

นายอุติพล จันทร์สารคุ

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมสุราษฎร์ธานี

นายกลวัชร ทิมินกุล

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

นายพินิจ จิรัคคกุล

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

นายศักดิชัย อาษาวงศ์

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

นายเอกภาพ ป้านภูมิ

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

นายวัชรพงษ์ ตามไธสงค์

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

นายอนุชา เชาว์โชติ

สังกัด สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม

นายอุทัย ธนาี สังกัด

สังกัด สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

M_{wb}	คือ	ความชื้นมาตรฐานเปียก % (w.b.)
M_{db}	คือ	ความชื้นมาตรฐานแห้ง % (d.b.)
m_w	คือ	มวลเปียกของวัตถุ (kg)
m_d	คือ	มวลแห้งของวัตถุ (kg)
$M_{wb}(t)$	คือ	ความชื้นมาตรฐานเปียกที่เวลา t % (w.b.)
$m_w(t)$	คือ	มวลของผลิตผลเกษตรที่เวลา t (g)
m_d	คือ	มวลแห้งของผลิตผลเกษตร (g)
L	คือ	ความร้อนแ放出去ของวัตถุชั่ว (J/kg)
L'	คือ	ความร้อนแ放出去น้ำ (J/kg)
M_{db}	คือ	ความชื้นของวัตถุมาตรฐานแห้ง % (d.b.)
a, b	คือ	ค่าคงที่ ขึ้นกับชนิดของวัตถุ
P_1, P_2	คือ	ความดันของของไหล
r	คือ	ความหนาแน่นของของไหล (ความหนาแน่นของน้ำ = $1,000 \text{ kg/m}^3$)
v_1, v_2	คือ	ความเร็วของของไหล
h_1, h_2	คือ	ระดับความสูง
G	คือ	ค่าแรงโน้มถ่วง (9.81 m/s^2)
A_1, A_2	คือ	พื้นที่หน้าตัดของห่อ

บทนำ

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตเมล็ดพันธุ์ใหญ่ที่สุดในอาเซียน โดยมีการส่งออกเมล็ดพันธุ์ไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียนมากเป็นอันดับ 1 และเป็นอันดับ 3 ในภูมิภาคเอเชีย รองจากจีนและญี่ปุ่น และเป็นอันดับที่ 12 ของโลก เนื่องจากประเทศไทยมีข้อได้เปรียบทางด้านสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ภัยธรรมชาติค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค เกษตรกรรมมีความสามารถในการเพาะปลูกพืชเหล่านี้ และมีมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์เพื่อรับการส่งออกที่มีคุณภาพ ซึ่งการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชของประเทศไทยมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ หน่วยงานภาครัฐจะเป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์พืชที่เป็นความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศไทย เช่น ข้าว พืชตระกูลถั่ว ต่างๆ ส่วนภาคเอกชนจะเป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมเปิดเพื่อการค้า ประกอบด้วย ข้าวโพด ทานตะวัน พืชผัก ต่างๆ ซึ่งในแต่ละปีมีการส่งออกค่อนข้างสูงโดยส่งออกเมล็ดพันธุ์พืชมากกว่า 30 ชนิด โดยสร้างรายได้เข้าประเทศตั้งแต่ปี 2557 ถึง 2559 มีมูลค่าไม่น้อยกว่า 5,000 ล้านบาทต่อปี โดยเฉพาะเมล็ดพันธุ์ผักและพืชไร่ เช่น พืชตระกูลแตง ผักบุ้งจีน มะเขือเทศ พริก ถั่วฝักยาว พักทอง ผักกาดหวานตุ้ง ถั่วเขียวผัดเผา ข้าวโพด และข้าวโพดหวาน เป็นต้น (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2560) เมล็ดพันธุ์ถือว่าเป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเพาะปลูก ดังนั้นคุณภาพเมล็ดพันธุ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแข็งแรงจึงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการผลิต เมล็ดพันธุ์พืชชนิดต่างๆ การลดความชื้นเป็นหนึ่งในขั้นตอนการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ ภายหลังการเก็บเกี่ยว เมล็ดพันธุ์ต้องนำมารดคความชื้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการความชื้นมีผลโดยตรงต่คุณภาพเมล็ดพันธุ์ ความชื้นสูง ส่งผลให้อัตราการหายใจเมล็ดพันธุ์สูงขึ้นตาม เกิดความร้อนภายในกองเมล็ดพันธุ์ ส่งผลให้เชื้อร้ายที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์เจริญเติบโต เมล็ดพันธุ์จึงเกิดการเสื่อมสภาพในที่สุด (วงศ์นท์, 2529; วันชัย, 2537) ดังนั้นการลดความชื้น เมล็ดพันธุ์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและรวดเร็วจะช่วยให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพที่ดีและสามารถเก็บรักษาได้นาน การลดความชื้นหรือการอบแห้งเมล็ดพันธุ์ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากในกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชโดยเริ่มจาก การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว จนมาถึงขั้นตอนการลดความชื้นหรือการอบแห้ง แล้วนำไปคัดแยกและทำความสะอาด และสุดท้ายคือการเก็บรักษาเพื่อรอจำหน่ายหรือนำไปเพาะปลูกในฤดูถัดไปได้ ซึ่งในขั้นตอนการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ในปัจจุบันมีหลากหลายวิธี เช่น การลดความชื้นด้วยวิธีตากแดด การใช้เครื่องลดความชื้นด้วยลมร้อนที่ใช้แหล่งกำเนิดพลังงานความร้อนจากอีตเตอร์ไฟฟ้า น้ำมัน แก๊ส น้ำมันเตา เป็นต้น เนื่องจากเมล็ดพันธุ์เมื่อเก็บเกี่ยวจากแปลงเพาะปลูกจะมีความชื้นสูงถึง 20-40 เปอร์เซ็นต์มาตรฐานเปรียก ซึ่งค่าความชื้นนี้จะขึ้นอยู่กับเมล็ดพันธุ์แต่ละชนิด ในปัจจุบันการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์พืชตระกูลถั่ว ใช้วิธีการลดความชื้นด้วยแสงแดด (sun drying) เนื่องจากเป็นวิธีที่มีต้นทุนต่ำ และประเทศไทยอยู่ในเขตกรีนซอนซึ่งมีแสงแดดรเพียงพอต่อการลดความชื้น วิธีการนี้จึงยังเป็นที่นิยมอยู่จนถึงปัจจุบัน โดยทั่วไปการลดความชื้นด้วยวิธีตากล่าวใช้เวลา 1-2 วัน ขึ้นอยู่กับความชื้นเริ่มต้นของเมล็ดพันธุ์และปริมาณแสงแดดในช่วงเวลาที่ลดความชื้น เช่น การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียวที่มีความชื้น 16-18% ใช้เวลา 1 วัน ในการลดความชื้นให้เหลือ 11-12% ถ้าวิสิทธิ์ความชื้นเริ่มต้น 18-20% ใช้เวลา 2 วัน ในการลดความชื้นให้เหลือ 9-11% นอกจากนี้จำเป็นต้องใช้แรงงานในการนำเมล็ดพันธุ์พืชตากแดด กลับกองและเก็บเมล็ดพันธุ์ อย่างไรก็ตามวิธีการนี้มีข้อเสียในช่วงฤดูฝน ซึ่งมีแสงแดดน้อย มีฝนตก ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศสูง จึงทำให้ไม่สามารถลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ให้อยู่ในระดับที่

ปลอกภัย (12-14%) ได้ภายใน 1-2 วัน ส่งผลให้ขบวนการเมทานอลิซึมของเมล็ดพันธุ์สูง เชื้อราเจริญเติบโต ส่งผลให้เมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ ความแข็งแรงต่ำ และอายุการเก็บรักษาสั้น (จังจันทร์, 2529; วันชัย, 2537) ดังนั้นการลดความชื้นด้วยเครื่องอบลดความชื้น อาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์เพื่อช่วยให้เมล็ดพันธุ์ยังคงมีคุณภาพที่ดีและมีความแข็งแรงสูง ในช่วงฤดูฝนหรือในช่วงที่มีแสงแดดร้อนเพียงพอ อีกทั้งสภาพการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (climate changes) ในปัจจุบันที่ค่อนข้างแปรปรวนไม่เป็นไปตามฤดูกาล การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ด้วยเครื่องอบลดความชื้นจึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชตระกูลถั่วและส่งผลให้การจัดการเมล็ดพันธุ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการลดความชื้นแบบลดแรงดันอากาศเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจในการนำลดความชื้นเมล็ดพันธุ์พืช เนื่องจากเครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันสามารถทำให้ประสิทธิภาพการเรยน้ำออกจากเมล็ดได้มากขึ้นที่อุณหภูมิไม่สูงเมื่อเทียบกับภาวะปกติ และยังช่วยให้ความชื้นสม่ำเสมอ อีกทั้งยังช่วยให้ประหยัดเวลา และลดแรงงาน ในขั้นตอนการลดความชื้นของงานผลิตเมล็ดพันธุ์ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงทำการศึกษาผลของการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พืชในระหว่างการเก็บรักษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเมล็ดพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น และเทคโนโลยีที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถแห่งขันให้กับการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชของไทย เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง (Seed Hub) เมล็ดพันธุ์พืชของอาเซียนและเอเชียในอนาคต ตามแผนแม่บทยุทธศาสตร์ศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์ พ.ศ. 2558-2567 ในการพัฒนาเครื่องมือในกระบวนการผลิตซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสนับสนุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559) ที่กรมวิชาการเกษตรได้รับมอบหมายจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย เพื่อศึกษาผลของการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง เพื่อวิจัยพัฒนาต้นแบบและวิธีการใช้ที่เหมาะสมของเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับการลดความชื้นในการทำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

ถั่วเหลืองเป็นเมล็ดพันธุ์ที่มีปริมาณน้ำมันค่อนข้างสูง อุณหภูมิที่ใช้ลดความชื้นเมล็ดไม่ควรเกิน 43 °C และความชื้นสัมพัทธ์ต้องต่ำกว่า 40 %RH เนื่องจากถ้าอุณหภูมิสูงกว่านี้จะสร้างความเสียหายให้แก่เมล็ดพันธุ์โดยจะทำให้เปอร์เซ็นต์ความอกร่องรอยและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ลดลง ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของเมล็ดพันธุ์โดยตรงและนอกจากอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของลมที่ใช้ลดความชื้นแล้ว วัตถุการให้ลมของอากาศก็มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการลดความชื้นเช่นกัน โดยเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองแนะนำให้ออกแบบอัตราการให้ลมของอากาศ 0.21 m³/s ต่อบริมาณถั่วเหลือง 1 m³ เมล็ดพันธุ์เป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเพาะปลูก ดังนั้นคุณภาพเมล็ดพันธุ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแข็งแรงจึงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชนิดต่างๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ประกอบด้วยหลายปัจจัยทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว ปัจจัยก่อนการเก็บเกี่ยว เช่น การจัดการในแปลงปลูก สภาพภูมิอากาศ วิธีการเก็บเกี่ยว นวด กะเทาะ เป็นต้น ปัจจัยหลังการเก็บเกี่ยว เช่น การลดความชื้น การปรับปรุงสภาพ สภาพภูมิอากาศ การเก็บรักษา สภาพแวดล้อม เป็นต้น ปัจจัยดังกล่าวล้วนมีผลกระทบต่อความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยเมล็ดพันธุ์แต่ละชนิดทนต่อสภาพเครียดหรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้แตกต่างกันตามชนิดและองค์ประกอบทางสีรีระและเคมีของเมล็ดพันธุ์ การลดความชื้นเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากมีผลโดยตรงต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ความชื้นที่ระดับเหมาะสมต่อการเก็บรักษาคือ 8-13% แต่อย่างไรก็ตามอาจมีความแตกต่างและเฉพาะเจาะจงไปตามชนิดพืช ตารางที่ 2 แสดงขบวนการหรือ

ลักษณะที่เกิดขึ้นในเมล็ดพันธุ์ที่ระดับความชื้นต่างๆ วิธีการลดความชื้นด้วยแสงแดด (sun drying) เป็นวิธีที่นิยมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันเนื่องจาก เป็นวิธีที่ง่าย สะดวก ต้นทุนต่ำ แต่มีข้อเสียคือ ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก และไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิในการลดความชื้น และระยะเวลาได้แน่นอน ซึ่งนักเป็นปัญหาในฤดูฝน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ทำให้การควบคุมคุณภาพเมล็ดพันธุ์เป็นไปได้ยาก จึงได้มีการคิดค้นและพัฒนาเครื่องอบลดความชื้นเมล็ดพันธุ์เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในปี 1974 ได้มีการรายงานการลดความชื้นด้วยเครื่องอบที่อุณหภูมิ 54°C ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำกว่า 40% แต่อย่างไรก็ตามส่งผลให้ความงอกเมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองลดลงและแตกร้าวมากขึ้น ในปี 2000 Soponronnarit และคณะได้ศึกษาการลดความชื้นแบบปั๊มความร้อน (Heat pump drying) ในเมล็ดพันธุ์ข้าวเปลือกพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 โดยใช้อุณหภูมิ 43°C เป็นเวลา 10 ชั่วโมง ทำให้ข้าวเปลือกมีความชื้นสุดท้ายเท่ากับ 12% ภายหลังการลดความชื้นนำเมล็ดพันธุ์ข้าวเก็บรักษาเป็นเวลา 8 สัปดาห์ พบร่วมเมล็ดพันธุ์มีความงอกและความแข็งแรงเท่ากับ 96% และ 92% ในขณะที่การลดความชื้นด้วยแสงแดดมีค่า 99% และ 97% ตามลำดับ ซึ่งลดลงเพียงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีเดิม ในขณะที่การอบลดความชื้นในข้าวเปลือกพันธุ์ กข 6 จากความชื้นเริ่มต้น 23% ให้เหลือ 10% ที่อุณหภูมิ 45-50 และ 55°C ใช้เวลา 200 – 400 นาที พบร่วมเมล็ดพันธุ์มีความงอกลดลงตามอุณหภูมิที่สูงขึ้นเท่ากับ 92.87 และ 78% ตามลำดับ (กิตติคุณ และคณะ, 2556) สำหรับในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดหวาน การอบแบบปั๊มความร้อนที่อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ 40°C , 53.1% 45°C , 44.8% และ 50°C , 44.5% ใช้เวลา 32-24 และ 20 ชั่วโมง ตามลำดับ โดยมีความชื้นสุดท้ายเท่ากับ 8% (w.b.) และพบร่วมเมล็ดยังคงมีความงอกมากกว่า 95% เท่ากับ 98.45, 96.53 และ 95.33% ตามลำดับ (จุฑาศินี และ ศิรลักษณ์, 2555)

ในเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง การลดความชื้นด้วยลมแห้ง อุณหภูมิเฉลี่ย 28.33°C และความชื้นสัมพัทธ์ 24% สามารถลดความชื้นจาก 22.6% เหลือ 11.9% ในเวลา 16 ชั่วโมง 32 นาที โดยสภาวะดังกล่าวไม่มีผลต่อความงอกและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ (Krzyanowski et al, 2006) สำหรับการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถัวลิสิงพันธุ์ ไกนาน 9 มีการรายงานการใช้เครื่องอบแห้งชนิดลมร้อนเปรียบเทียบกับการลดความชื้นด้วยแสงแดดและผึ่งในที่ร่ม พบร่วมการลดความชื้นจาก 27% เป็น 5.6% ด้วยเครื่องอบลมร้อนที่อุณหภูมิ $35-38^{\circ}\text{C}$ ใช้เวลา 36 ชั่วโมง ในขณะที่การใช้แสงแดดและผึ่งในที่ร่มใช้เวลา 60 และ 90 ชั่วโมง ภายหลังการเก็บรักษาเป็นเวลา 4 เดือน เมล็ดพันธุ์ที่ลดความชื้นด้วยเครื่องอบลมร้อน แสงแดด และผึ่งในที่ร่ม มีความงอกเท่ากับ 75.71 และ 69% และพบร่วมการผึ่งในที่ร่มมีการปนเปื้อนของเชื้อรากมากที่สุด (บุญมี และคณะ, 2546) นอกจากนี้มีการรายงานการลดความชื้นแบบถังอบสามารถลดความชื้นเมล็ดถัวลิสิงจาก 25-27% ให้เหลือประมาณ 6-7% โดยใช้เวลา 24 และ 36 ชั่วโมง เมื่อบรรจุเมล็ดในถังอบหนา 60 และ 80 เซนติเมตร ตามลำดับ ในขณะที่การตากแดดต้องใช้เวลาในการลดความชื้น 48 ชั่วโมง ส่วนการผึ่งในร่มใช้เวลา 78 ชั่วโมง และพบร่วมการใช้เครื่องลดความชื้น การตากแดดและการผึ่งในร่ม ทำให้เมล็ดมีความงอก 73, 70 และ 66 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เมื่อเก็บรักษาไว้นาน 4 เดือน (เบญจมาภรณ์, 2543) สำหรับเครื่องลดความชื้นพิรสิทธิ์และคณะ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาของการลดความชื้นข้าวเปลือกในทางอุตสาหกรรมตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน โดยจะสามารถแบ่งการลดความชื้นข้าวเปลือกออกได้เป็น 2 แบบใหญ่ๆ ด้วยกันคือ การลดความชื้นข้าวเปลือกแบบธรรมชาติจะเป็นการลดความชื้นโดยอาศัยความร้อนจากแสงอาทิตย์เท่านั้นจึงหากไม่มีอุปสรรคต่อการลดความชื้นมากพอสมควร และการลดความชื้นข้าวเปลือก

โดยใช้เครื่องอบแห้งจะอาศัยความร้อนจากแหล่งความร้อนที่หลากหลาย เช่น เตาเผาแก๊ส เตาเผารังลมร้อน เป็นต้น สามารถตอบแห้งได้ทุกสภาพอากาศแม้ขณะฝนตกหรือมีแสงแดดดันน้อย ไม่เปลี่ยงพื้นที่ในการตาก

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

6.1 เพื่อวิจัยและพัฒนาเครื่องอบลดความชื้นแบบมีการปรับลดแรงดันอากาศ สำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

6.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการปรับลดแรงดันอากาศ และอุณหภูมิที่ใช้ในการอบลดความชื้นที่เหมาะสมต่อการทำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองคุณภาพดี

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยและพัฒนาเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง แบ่งเป็น 2 กิจกรรมวิจัย คือ 1) การอุดแบบพัฒนาเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง 2) การทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองหลังการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ ซึ่งแต่ละกิจกรรมได้ผลวิจัยดังนี้

เครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วนคือ 1. ห้องอบแห้งสูญญากาศ 2. แหล่งกำเนิดความร้อน 3. ปั๊มสูญญากาศ เบื้องต้นออกแบบ ห้องอบแห้งเป็นรูปทรงกระบอกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.75 เมตร ยาว 1.2 เมตร หนา 6 มิลลิเมตร มีชั้นวางเป็นตะแกรงสแตนเลสขนาด กว้าง x ยาว 0.50 x 1.00 เมตร จำนวน 4 ถาด แหล่งกำเนิดความร้อนเป็นแท่นเตอร์ขนาด 1,000 วัตต์ จำนวน 4 แท่ง และใช้ปั๊มสูญญากาศ แบบ water jet ผลการทดสอบลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความชื้นเริ่มต้น 34.15% โดยใช้อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ความดันติดลบ 650 มิลลิเมตรprototh จนได้ความชื้นหลังการอบ คือ 11.50 7.40 และ 4.50 %มาตรฐานเปียก ตามลำดับ และเมื่อทดสอบการอกรของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองหลังการอบลดความชื้นทั้ง 3 กรณี พบร่วางค่าอัตราการอกรใกล้เคียงและสูงกว่าค่าตัวอย่างเปรียบเทียบ ได้ทำการขยายขนาดห้องอบแห้งให้มีรูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาด กว้าง x ยาว x สูง 1.20 x 1.20 x 1.20 เมตร ชั้นวางเป็นตะแกรงสแตนเลส ขนาด กว้าง x ยาว 0.75 x 1.00 เมตร จำนวน 7 ถาด เพื่อให้บรรจุเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองได้มากขึ้น

การทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองจากการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ จะทดสอบใน 2 กรณี คือเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ทำการเพิ่มความชื้น และเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความชื้นสูงจากแปลงเกษตรกร โดยมีปัจจัยที่ตั้งค่าการอบลดความชื้นคือ อุณหภูมิ และแรงดันอากาศติดลบ ซึ่งในการทดสอบกรณีที่ 1 การเพิ่มปริมาณความชื้นให้เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง จากความชื้นเริ่มต้น 10 เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้นเป็น 13.60 17.50 และ 23.40 เปอร์เซ็นต์ ทำการอบลดความชื้นใช้อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส ความดันอากาศติดลบ 650 มิลลิเมตรprototh จนความชื้นลดลงเหลือ 7.50 4.00 และ 2.50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ทำการทดสอบการเพาะงอกทั้ง 3 ตัวอย่าง ซึ่งผลการอกรมีค่าใกล้เคียงกับตัวอย่างที่ใช้เปรียบเทียบ ทำให้สรุปได้ว่าการอบลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศมีความเป็นไปได้สูง การทดสอบกรณีที่ 2 โดยใช้เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความชื้นจากแปลงเกษตรกร จำนวน 3 ราย ซึ่งมีความชื้นเริ่มต้น 15.20 16.40 และ 17.20 เปอร์เซ็นต์ ทำการอบลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ ที่อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส ที่แรงดันอากาศติดลบ 650 มิลลิเมตรprototh จนความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองลดลงเหลือ 9.00 9.70 และ 10.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ จากนั้นนำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ได้หลังการอบลดความชื้นไปเก็บไว้ในตู้เย็นเป็นเวลา 9 เดือน จึงนำมาทดสอบวิเคราะห์คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ โดยพิจารณา เปอร์เซ็นต์การรกร ความแข็งแรง และความเสียหายของเมล็ดพันธุ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ค่าต่าง ๆ ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้อาจเกิดจากความไม่สมบูรณ์ของเมล็ดพันธุ์ที่ได้มา หรืออาจเกิดจากความผิดพลาดของการเก็บรักษา จึงควรมีการทดสอบใหม่ให้มีข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น

Abstract

Research and development project of air pressure reducing dryer for soybean seed drying. This research was divided into 2 research activities: 1) Design and development of air pressure reducing dryer for soybean seed drying and 2) Testing of Soybean Seed Quality after Drying by Reducing Air Pressure Dryer. Each activity has the following research results:

Air pressure reducing dryer for soybean seed moisture dehumidification has 3 main components: 1. Vacuum drying chamber 2. Heat source 3. Vacuum pump. Preliminary design The drying chamber is cylindrical, diameter 0.75 m, length 1.2 m, thickness 6 mm. There are shelves made of stainless steel, size width x length 0.50 x 1.00 meters, 4 trays. The heat source is 4 round bars of 1000 watt heater and use a water jet vacuum pump. The results of the dehumidification drying test of peanut seeds with an initial moisture content of 34.15% using a temperature of 40 °C and a negative pressure of 650 mmHg. The moisture content of peanut seeds after drying was 11.50, 7.40 and 4.50 % wet standard, respectively. The testing of the germination of soybean seeds after dehumidification in all 3 cases, it was found that the germination rate was close to and higher than the control sample value. The drying chamber was enlarged to have a square shape, width x length x height 1.20 x 1.20 x 1.20 meters. The shelf is a stainless steel grid, size width x length 0.75 x 1.00 meters, 7 trays to contain more soybean seeds.

Testing of soybean seed quality after drying by air pressure reducing dryer was tested in 2 cases. The case 1 was soybean seed with humidity increase and case 2 was soybean seeds with high moisture content from farmer's fields. The factors that set the dehumidification setting are temperature and negative air pressure. In the test case 1 , increasing the moisture content of soybean seeds from the initial humidity of 10 percent increased to 13.60, 17.50 and 23.40 percent. Dehumidification was done at a temperature of 38 degrees Celsius and a negative pressure of 650 mmHg. The moisture content was decreased to 7.50, 4.00 and 2.50 percent respectively. The germination test was performed on all 3 samples. The germination results were similar to those used for control sample. Thus, it can be concluded that dehumidification with a dehumidification dryer is highly feasible. The case 2 was tested using soybean seeds with moisture content from 3 farmers' fields with initial humidity 15.20, 16.40 and 17.20 percent. Dehumidification was dried by reducing air pressure dryer at 38 °C at air pressure negative 650 mm Hg. the moisture content of soybean seed sample drops to 9.00, 9.70 and 10.00 percent respectively. The soybean seeds obtained after dehumidification were stored in the refrigerator for 9 months, and then tested for quality analysis by considering percentage of germination, vigor and seed damage. The results of the analysis that obtained various values have not yet passed

the assessment criteria. This may be due to the imperfections of the obtained seeds or it may be caused by storage errors. Therefore, there should be a new test to have more clear information.

กิจกรรมที่ 1

การออกแบบพัฒนาเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง
Design and Development of Air Pressure Reducing Dryer for Soybean Seed Drying

เวียง อาการชี, สิทธิพงษ์ ศรีสว่างวงศ์, นิภาณ์ พรรณรา, นายวุฒิพล จันทร์สารคู,
กลวัชร ทิมินกุล, พินิจ จิรัคคกุล, ศักดิชัย อาษาวงศ์, เอกภาพ ป้านภูมิ,
วัชรพงษ์ ตามไธสงค์, อనุชา เชาว์โชติ และ อุทัย رانี

Weang Arekornchee, Sitthipong Srisawangwong, Nipaporn Phannara, Wuttipol Jansrakoo,
Kollawatch Timinkul, Pinit Jirakkakul, Sakchai Asawang, Akkaparp Panpoom
Watcharapong Tamthaisong, Anucha Chaochote and Uthai Thanee

คำสำคัญ (Key words)

เครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ, การลดความชื้น, เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง
Reducing Air Pressure Dryer, Drying, Soybean Seed

บทคัดย่อ

เครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองมีส่วนประกอบสามัญ 3 ส่วนคือ 1. ห้องอบแห้งสูญญากาศ 2. แหล่งกำเนิดความร้อน 3. ปั๊มสูญญากาศ เป็นต้นออกแบบ ห้องอบแห้งเป็นรูปทรงกระบอกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.75 เมตร ยาว 1.2 เมตร หนา 6 มิลลิเมตร มีชั้นวางเป็นตะแกรงสแตนเลส ขนาด กว้าง x ยาว 0.50 x 1.00 เมตร จำนวน 4 ถาด แหล่งกำเนิดความร้อนเป็นayette ที่ต่อร์ขนาด 1,000 วัตต์ จำนวน 4 แท่ง และใช้ปั๊มสูญญากาศ แบบ water jet ผลการทดสอบลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วถิงที่มีความชื้นเริ่มต้น 34.15% โดยใช้อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ความดันติดลบ 650 มิลลิเมตรปอนด์ จนได้ความชื้นหลังการอบ คือ 11.50 7.40 และ 4.50 %มาตรฐานเปรียก ตามลำดับ และเมื่อทดสอบการอบของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองหลังการอบลดความชื้นทั้ง 3 กรณี พบร่วมค่าอัตราการอบไกล์เดียงและสูงกว่าค่าตัวอย่างเบรียบเทียบ ได้ทำการขยายขนาดห้องอบแห้งให้มีรูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาด กว้าง x ยาว x สูง 1.20 x 1.20 x 1.20 เมตร ชั้นวางเป็นตะแกรงสแตนเลส ขนาด กว้าง x ยาว 0.75 x 1.00 เมตร จำนวน 7 ถาด เพื่อให้บรรจุเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองได้มากขึ้น

Abstract

Air pressure reducing dryer for soybean seed moisture dehumidification has 3 main components: 1. Vacuum drying chamber 2. Heat source 3. Vacuum pump. Preliminary design the drying chamber is cylindrical, diameter 0.75 m, length 1.2 m, thickness 6 mm. There are shelves made of stainless steel, size width x length 0.50 x 1.00 meters, 4 trays. The heat source is 4 round bars of 1000 watt heater and use a water jet vacuum pump. The results of the dehumidification drying test of peanut seeds with an initial moisture content of 34.15% using a temperature of 40 °C and a negative pressure of 650 mmHg. The moisture content of peanut seeds after drying was 11.50, 7.40 and 4.50 % wet standard, respectively. The testing of the germination of soybean seeds after dehumidification in all 3 cases, it was found that the germination rate was close to and higher than the control sample value. The drying chamber was enlarged to have a square shape, width x length x height 1.20 x 1.20 x 1.20 meters. The shelf is a stainless steel grid, size width x length 0.75 x 1.00 meters, 7 trays to contain more soybean seeds.

บทนำ (Introduction)

การลดความชื้นเป็นหนึ่งในขั้นตอนการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ ภายหลังการเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ต้องนำมารeductความชื้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการความชื้นมีผลโดยตรงต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ความชื้นสูงส่งผลให้อัตราการหายใจเมล็ดพันธุ์สูงขึ้นตาม เกิดความร้อนภายในกองเมล็ดพันธุ์ ส่งผลให้เชื้อร้ายติดมากับเมล็ดพันธุ์ เจริญเติบโต เมล็ดพันธุ์จะเกิดการเสื่อมสภาพในที่สุด (จงจันทร์, 2529; วันชัย, 2537) ดังนั้นการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและรวดเร็วจะช่วยให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพที่ดีและสามารถเก็บรักษาได้นาน การลดความชื้นหรือการอบแห้ง เมล็ดพันธุ์ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากในกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชโดยเริ่มจาก การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว จนมาถึงขั้นตอนการลดความชื้นหรือการอบแห้ง แล้วนำไปคัดแยกและทำความสะอาด และสุดท้ายคือการเก็บรักษาเพื่อรอจำหน่ายหรือนำไปเพาะปลูกในฤดูถัดไปได้ ซึ่งในขั้นตอนการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ในปัจจุบันมีหลากหลายวิธี เช่น การลดความชื้นด้วยวิธีตากแดด การใช้เครื่องลดความชื้นด้วยลมร้อนที่ใช้แหล่งกำเนิดพลังงานความร้อนจากฮีตเตอร์ไฟฟ้า น้ำมัน แก๊ส น้ำมันเตา เป็นต้น เนื่องจากเมล็ดพันธุ์เมื่อเก็บเกี่ยวจากแปลงเพาะปลูกจะมีความชื้นสูงถึง 20-40 เปอร์เซ็นต์มาตรฐานเปยก ซึ่งค่าความชื้นนี้จะขึ้นอยู่กับเมล็ดพันธุ์แต่ละชนิด ในปัจจุบันการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์พืชตระกูลถั่ว ใช้วิธีการลดความชื้นด้วยแสงแดด (sun drying) เนื่องจากเป็นวิธีที่มีต้นทุนต่ำ และประเทศไทยอยู่ในเขตตัวน้ำที่มีแสงแดดร่วมกับอากาศที่อบอุ่น จึงทำให้มีความชื้น 16-18% ใช้เวลา 1 วัน ในการลดความชื้นด้วยวิธีตากแดด 1-2 วัน ขึ้นอยู่กับความชื้นเริ่มต้นของเมล็ดพันธุ์และปริมาณแสงแดดในช่วงเวลาที่ลดความชื้น เช่น การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียวที่มีความชื้น 18-20% ใช้เวลา 1 วัน ในการลดความชื้นให้เหลือ 11-12% ถ้าหากความชื้นเริ่มต้น 18-20% ใช้เวลา 2 วัน ในการลดความชื้นให้เหลือ 9-11% นอกจากนี้จำเป็นต้องใช้แรงงานในการนำเมล็ดพันธุ์พืชตากแดด กลับกองและเก็บเมล็ดพันธุ์ อย่างไรก็ตามวิธีการนี้มีข้อเสียในช่วงฤดูฝน ซึ่งมีแสงแดดน้อย มีฝนตก ความชื้นสัมพันธ์ในอากาศสูง จึงทำให้ไม่สามารถลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัย (12-14%) ได้ภายใน 1-2 วัน ส่งผลให้ขบวนการเมทabolismของเมล็ดพันธุ์สูง เชื้อร้ายเจริญเติบโต ส่งผลให้เมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ ความแข็งแรงต่ำ และอายุการเก็บรักษาสั้น (จงจันทร์, 2529; วันชัย, 2537) ดังนั้น การลดความชื้นด้วยเครื่องอบลดความชื้น อาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์เพื่อช่วยให้เมล็ดพันธุ์ยังคงมีคุณภาพที่ดีและมีความแข็งแรงสูง ในช่วงฤดูฝนหรือในช่วงที่มีแสงแดดไม่เพียงพอ อีกทั้งสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (climate changes) ในปัจจุบันที่ค่อนข้างแปรปรวนไม่เป็นไปตามฤดูกาล การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ด้วยเครื่องอบลดความชื้นจึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชตระกูลถั่วและส่งผลให้การจัดการเมล็ดพันธุ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการลดความชื้นแบบลดแรงดันอากาศเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจในการนำลดความชื้นเมล็ดพันธุ์พืช เนื่องจากเครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันสามารถทำให้ประสิทธิภาพการระเหยน้ำออกจากเมล็ดได้มากขึ้นที่อุณหภูมิไม่สูงเมื่อเทียบกับภาวะปกติ และยังช่วยให้ความชื้นสม่ำเสมอ อีกทั้งยังช่วยให้ประหยัดเวลา และลดแรงงาน ในขั้นตอนการลดความชื้นของงานผลิตเมล็ดพันธุ์ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงทำการศึกษาผลของการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์พืชในระหว่างการเก็บรักษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเมล็ดพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น และเทคโนโลยีที่ได้จากการ

งานวิจัยนี้จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันให้กับการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชของไทย เพื่อผลักดันให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลาง (Seed Hub) เมล็ดพันธุ์พืชของอาเซียนและเอเชียในอนาคต ตามแผนแม่บทยุทธศาสตร์ศูนย์กลาง เมล็ดพันธุ์ พ.ศ. 2558-2567 ในการพัฒนาเครื่องมือในกระบวนการผลิตซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสนับสนุนการผลิต เมล็ดพันธุ์ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559) ที่กรมวิชาการเกษตรได้รับมอบหมาย จากระบบทรัตน์ วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย เพื่อวิจัยพัฒนาต้นแบบและวิธีการใช้ที่เหมาะสม ของเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับการลดความชื้นในการทำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

การทบทวนวรรณกรรม

หลักการพื้นฐานของเทคโนโลยีการอบแห้ง

การอบแห้ง (drying) เป็นกระบวนการลดความชื้นหรือไอล์ความชื้นออกจากวัตถุที่ชื้นภายในตัวส่วนควบคุม โดยใช้ความร้อนถ่ายเทไปยังวัตถุที่มีความชื้นเพื่อกำจัดน้ำส่วนใหญ่ที่อยู่ในวัตถุนั้นออกด้วยการระเหยโดยในกระบวนการอบแห้งส่วนมากจะใช้อากาศเป็นสารตัวกลางในการระเหยน้ำที่เป็นของเหลวออกไป วัตถุประสงค์ของการอบแห้งคือการยืดอายุการเก็บอาหารโดยการทำให้วัตถุนั้นมีปริมาณความชื้นลดลง ซึ่งการลดลงของความชื้นในวัตถุขึ้นอยู่กับส่วนประกอบของวัตถุนั้นเป็นสำคัญ เช่น ผลไม้ที่ปริมาณน้ำตาลสูงจะสามารถลดความชื้นลงเหลือประมาณ ร้อยละ 10 – 15 ต่อน้ำหนักเปียก เนื่องจากมีปริมาณน้ำตาลมาก การระเหยน้ำจึงเป็นไปได้ยากกว่าวัตถุที่มีปริมาณน้ำตาลน้อย ส่วนผักซึ่งมีปริมาณน้ำตาลน้อยจะสามารถลดความชื้นลงเหลือต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อน้ำหนักเปียก นอกจากนี้การอบแห้งยังเป็นการลดน้ำหนักและปริมาตรของวัตถุช่วยให้สะดวกต่อการบรรจุ การเก็บรักษา และการขนส่ง

ความชื้น (moisture content)

เป็นตัวบอกถึงปริมาณของน้ำที่มีอยู่ในวัสดุ เพื่อบ่งชี้ว่าวัสดุนั้นชื้นหรือแห้ง ด้วยการเปรียบเทียบกับมวลวัสดุโดยแสดงค่าเป็นร้อยละความชื้น โดยสามารถแบ่งการตรวจเปอร์เซ็นต์ความชื้นได้ 2 รูปแบบคือ

1. เปอร์เซ็นต์ความชื้นมาตรฐานเปียก (% moisture content wet basis) ความชื้นมาตรฐานเปียก สำหรับผลิตภัณฑ์ใดๆ คำนวณในรูปของสัดส่วนโดยน้ำหนักของน้ำที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์หารด้วยน้ำหนักทั้งหมดของผลิตภัณฑ์

$$M_{wb} (\%) = \frac{m_w - m_d}{m_w} \times 100 \quad (1)$$

2. เปอร์เซ็นต์ความชื้นมาตรฐานแห้ง ((% moisture content dry basis) ความชื้นมาตรฐานแห้ง สำหรับผลิตภัณฑ์ใดๆ คำนวณในรูปของสัดส่วนโดยน้ำหนักของน้ำที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์หารด้วยน้ำหนักของมวลแห้ง

$$M_{db} (\%) = \frac{m_w - m_d}{m_d} \times 100 \quad (2)$$

โดยที่	M_{wb}	= ความชื้นมาตรฐานเปียก % (w.b.)
	M_{db}	= ความชื้นมาตรฐานแห้ง % (d.b.)
	m_w	= มวลเปียกของวัตถุ (kg)
	m_d	= มวลแห้งของวัตถุ (kg)

ในการเกษตรนิยมใช้ความชื้นมาตรฐานเปียกในการกล่าวถึงความชื้น แต่ในการคำนวณมักจะนิยมใช้เป็นความชื้นมาตรฐานแห้ง การหาความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นมาตรฐานเปียก (M_{wb}) และมาตรฐานแห้ง (M_{db})

$$M_{wb} = \frac{M_{db}}{1 + M_{db}} \quad (3)$$

การหาความชื้นที่เวลาใดๆ ของผลิตผลเกษตรเริ่มจากการหาราคาลั่นของผลิตผลเกษตรนั้น โดยการนำตัวอย่างผลิตผลเกษตรอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 103°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง หรือจนกว่าตัวอย่างที่อบจะมีน้ำหนักคงที่ และหาความชื้นที่เวลาใดๆ โดยใช้สมการ

$$M_{wb}(t) = \frac{m_w(t) - m_d}{m_w(t)} \quad (4)$$

โดยที่	$M_{wb}(t)$	= ความชื้นมาตรฐานเปียกที่เวลาใดๆ % (w.b.)
	$m_w(t)$	= มวลของผลิตผลเกษตรที่เวลา t (g)
	m_d	= มวลแห้งของผลิตผลเกษตร (g)

ความชื้นสมดุล (equilibrium moisture content)

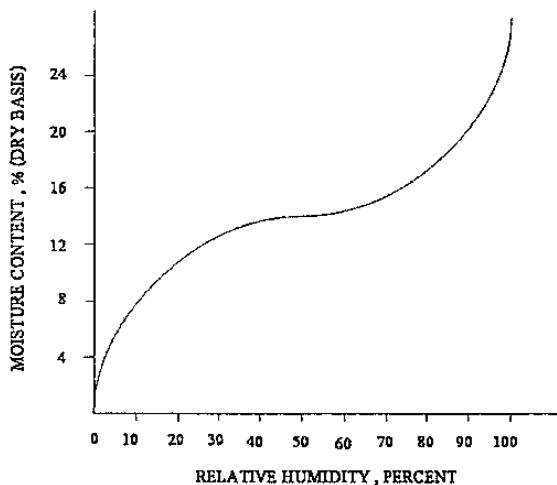
ความชื้นสมดุลเป็นตัวแปรที่สำคัญในการวิเคราะห์การอบแห้งและการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ เมื่อนำวัตถุไปวางไว้ภายใต้สภาวะคงที่ใดๆ ที่มีอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์คงที่ วัตถุอาจมีความชื้นให้กับอากาศหรือ

ดูดซับความชื้นจากอากาศ (adsorption) ถ้าว่างวัตถุไว้เป็นเวลานานจนกระทั้งความชื้นคงที่ค่าหนึ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลง จุดนี้ความชื้นในวัสดุจะมีความดันไอเท่ากับความดันไอของอากาศและอุณหภูมิของวัสดุก็จะเท่ากับอุณหภูมิของอากาศที่อยู่รอบๆ เรียกว่าความชื้นที่จุดนี้ว่าความชื้นสมดุล

ความชื้นสัมพัทธ์สมดุล (equilibrium relative humidity)

ความชื้นสัมพัทธ์สมดุลหมายถึง ความชื้นสัมพัทธ์ (relative humidity) ซึ่งวัดในระบบปิดในสภาวะสมดุล (equilibrium) เมื่อนำวัตถุมาใส่ในระบบปิดที่มีความชื้นในบรรยากาศคงที่ และปล่อยทิ้งไว้จนกระทั้งความชื้นของวัตถุไม่เปลี่ยนแปลง คือไม่มีการดูดคายน้ำหรือน้ำทากไม่เปลี่ยนแปลง

ผลิตผลทางการเกษตรโดยทั่วไปความชื้นสมดุลจะขึ้นกับธรรมชาติของวัตถุนั้น อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ ความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นสมดุลกับความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศที่สภาวะสมดุลที่อุณหภูมิคงที่ จะเรียกว่า sorption isotherm สามารถแสดงเป็นกราฟรูป sigmoid (ภาพที่ 1.1)

ภาพที่ 1.1 กราฟแสดง sorption isotherm ของผลิตผลทางการเกษตรโดยทั่วไป

(ที่มา: เสริม 2547)

ความร้อนแฝง (latent heat)

ความร้อนแฝง คือปริมาณความร้อนที่ต้องใช้ในการระเหยน้ำออกจากวัตถุชิ้น เรียกว่า ความร้อนแฝง มีค่าขึ้นกับชนิดและความชื้นของวัตถุนั้นๆ ความร้อนแฝงของผลิตผลเกษตร สามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\frac{L}{L'} = 1 + a \exp^{-bM_d} \quad (5)$$

เมื่อ L = ความร้อนแฝงของวัตถุชิ้น (J/kg)

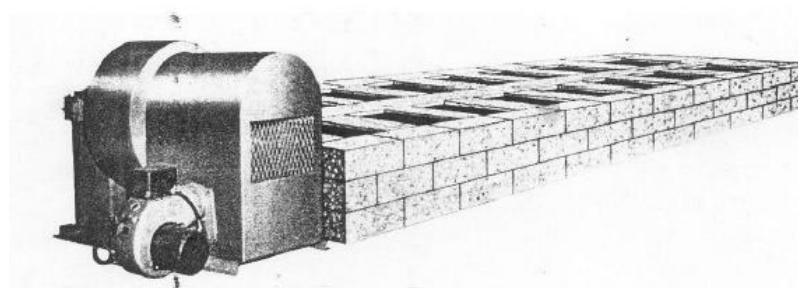
$$\begin{aligned}
 L' &= \text{ความร้อนแห่งของน้ำ} \ (\text{J/kg}) \\
 M_{db} &= \text{ความชื้นของวัตถุมาตรฐานแห้ง \% (d.b.)} \\
 a, b &= \text{ค่าคงที่ ขึ้นกับชนิดของวัตถุ}
 \end{aligned}$$

นอกจากนี้วัตถุขึ้นยังมีสมบัติทางความร้อนอื่นๆ ที่มีผลต่อการอบแห้ง เช่น ความร้อนจำเพาะ (specific heat) สภาพนำความร้อน (heat conductivity) สัมประสิทธิ์การพาความร้อน (convective heat transfer coefficient) และพื้นที่ผิวต่อปริมาตรวัตถุ สมบัติเหล่านี้มักขึ้นกับความชื้นของวัตถุ และหาได้จากการทดลอง

เครื่องลดความชื้น

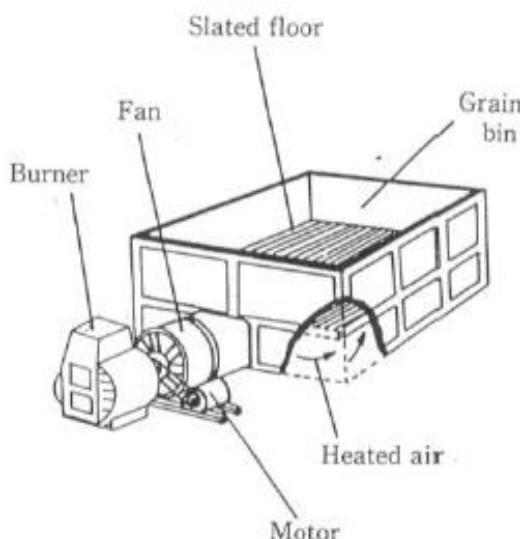
พิธีสิทธิ์และคณะ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาของการลดความชื้นข้าวเปลือกในทางอุตสาหกรรมตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน โดยจะสามารถแบ่งการลดความชื้นข้าวเปลือกออกได้เป็น 2 แบบใหญ่ๆ ด้วยกันคือ การลดความชื้นข้าวเปลือกแบบธรรมชาติจะเป็นการลดความชื้นโดยอาศัยความร้อนจากแสงอาทิตย์เท่านั้น จึงทำให้มีอุปสรรคต่อการลดความชื้นมากพอสมควร และการลดความชื้นข้าวเปลือกโดยใช้เครื่องอบแห้งจะอาศัยความร้อนจากแหล่งความร้อนที่หลากหลาย เช่น เตาเผาแกลบ เตาเผารังลมร้อน เป็นต้น สามารถอบแห้งได้ทุกสภาพอากาศแม้ขณะฝนตกหรือมีแสงแดดน้อย ไม่เปลืองพื้นที่ในการตาก การลดความชื้นข้าวเปลือกโดยใช้เครื่องอบแห้งนั้นสามารถควบคุมการลดความชื้นให้อยู่ในระดับที่ต้องการได้ เวลาที่ใช้ในการลดความชื้นน้อยจึงทำให้มีข้อดีกว่าวิธีธรรมชาติ เครื่องลด ความชื้นข้าวเปลือกที่มีใช้มาจนถึงปัจจุบันสามารถแบ่ง ได้หลายแบบ ดังนี้

เครื่องลดความชื้นแบบข้าวเปลือกแบบบรรจุในกระสอบ เครื่องอบแบบนี้ ส่วนใหญ่ใช้กับการลดความชื้นของเมล็ดพันธุ์ ตัวเครื่องประกอบด้วย ห้องกำเนิดอากาศร้อนซึ่งมีช่องว่างทางด้านบนเพื่อใช้วางกระสอบข้าวเปลือกซึ่งต้องการอบแห้ง ซึ่งโดยปกติมีจำนวนหลายช่อง สามารถวางข้าวเปลือกได้ครึ่งละหลากระสอบ ตามจำนวนของช่องว่างลมร้อนจะถูกเป่าผ่านช่องว่างของข้าวเปลือกที่บรรจุอยู่ในกระสอบ เครื่องอบแห้งชนิดนี้ใช้อุณหภูมิต่ำอบแห้งไม่เกิน 45 °C และในระหว่างการอบแห้งจะต้องมีการพลิกกลับกระสอบเป็นระยะๆ เพื่อให้การถ่ายเทความร้อนและมวลสารทั่วถึงทั้งด้านบนและด้านล่างของกระสอบ ดังภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 เครื่องลดความชื้นแบบข้าวเปลือกแบบบรรจุในกระสอบ
ที่มา : กองเกษตรวิศวกรรม, 2543

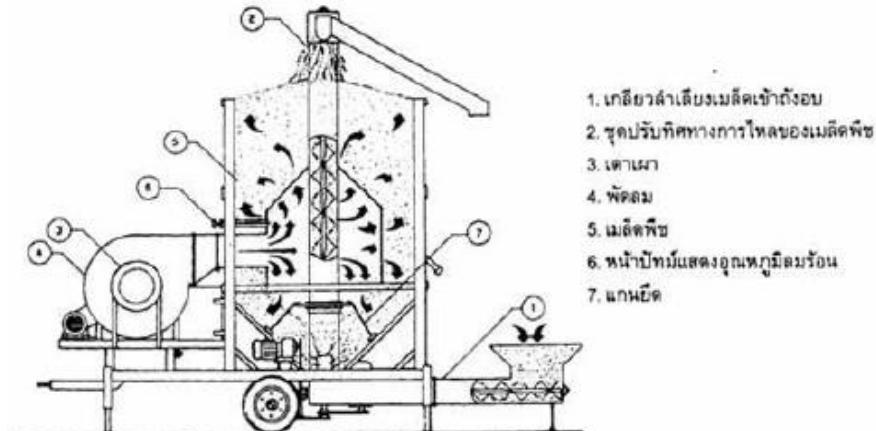
เครื่องลดความชื้นข้าวเปลือกแบบระบบ ประกอบด้วยระบบที่บรรจุข้าวเปลือกอยู่บน ตะแกรง โดยด้านล่างของตะแกรงเป็นห้องอากาศร้อน ที่ต่อเข้ากับพัดลมและชุดกำเนิดอากาศร้อน อากาศร้อนจะไหลผ่านชั้นของข้าวเปลือกที่อยู่ในชั้นบนแผ่น ตะแกรงจากด้านล่างสู่ด้านบน ทำให้เกิดการถ่ายเทความร้อนและมวลสารระหว่างเมล็ดข้าวเปลือกกับ อากาศร้อน โดยความชื้นของข้าวเปลือกทางด้านล่างจะลดลงเร็วกว่าทางด้านบน เครื่องลดความชื้นแบบนี้ใช้อุณหภูมิในการอบแห้งไม่เกิน 50°C และที่ใช้อยู่ในประเทศไทยจะใช้กับเมล็ดพันธุ์เนื่องจากเมล็ดข้าว อยู่กับที่จึงไม่ส่งผลต่อการแตกร้าวของเมล็ดมากนัก เครื่องลดความชื้นแบบนี้สามารถลดความชื้นได้ $0.5\% \text{wb/hr}$ จากความชื้นเริ่มต้นของข้าวเปลือก ดังภาพที่ 1.3

ภาพที่ 1.3 เครื่องลดความชื้นแบบข้าวเปลือกแบบระบบ

ที่มา : กองเกษตรวิศวกรรม, 2543

เครื่องลดความชื้นแบบหมุนเวียน มีถังบรรจุเมล็ดพืชจะทำด้วยตะแกรง เป็นรูปทรงกระบอกแนวตั้ง ส่วนกลางของถังจะมีห่อลมทำด้วยตะแกรง เป็นรูปทรงกระบอกซ้อนอยู่ภายใน ลมร้อนอุณหภูมิ $60-80^{\circ}\text{C}$ จะถูกเป่าให้ผ่านเมล็ดพืชหนา 0.5 เมตรตามแนวรัศมี ผ่านรูตะแกรงออกสู่ภายนอก เมล็ดพืชที่อยู่ด้านล่างจะถูกลำเลียงขึ้นไปด้านบนใหม่ หลายเที่ยวจนกว่าจะแห้ง เครื่องลดความชื้นแบบนี้จึงต้องใช้ปริมาณลมร้อนเพาะสูง เครื่องอบแบบนี้ได้มีการสร้างจำาน่ายเมื่อประมาณสิบปีมาแล้ว แต่ไม่ได้รับความนิยม เนื่องจากปัญหารี่องฟุ้น ละอองที่พุ่งกระจายบกวนผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่อยู่ใกล้เคียง รวมทั้งการสึกหรอของระบบลำเลียงซึ่งใช้เกลียว ลำเลียงในแนวตั้ง ดังภาพที่ 1.4

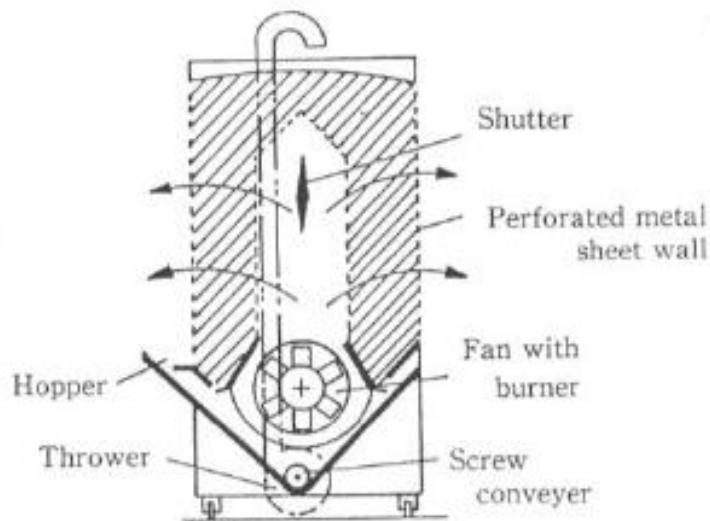

ภาพที่ 1.4 เครื่องลดความชื้นแบบหมุนเวียน

ที่มา : กองเกษตรวิศวกรรม, 2543

เครื่องลดความชื้นข้าวเปลือกแบบคอลัมน์ เครื่องลดความชื้นแบบนี้หากมองภายนอกจะเห็นถังบรรจุเมล็ดพืชเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมแนวตั้งสูงกว่า 3 เมตร ถังบรรจุข้าวเปลือกต่อเข้ากับท่อลมร้อนทางด้านข้างซึ่งมีเตาลมร้อนและพัดลมเป็นส่วนประกอบ ส่วนทางด้านล่างของถังบรรจุเมล็ดจะมีชุดควบคุมการให้ลมของข้าวเปลือก เครื่องลดความชื้นแบบนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

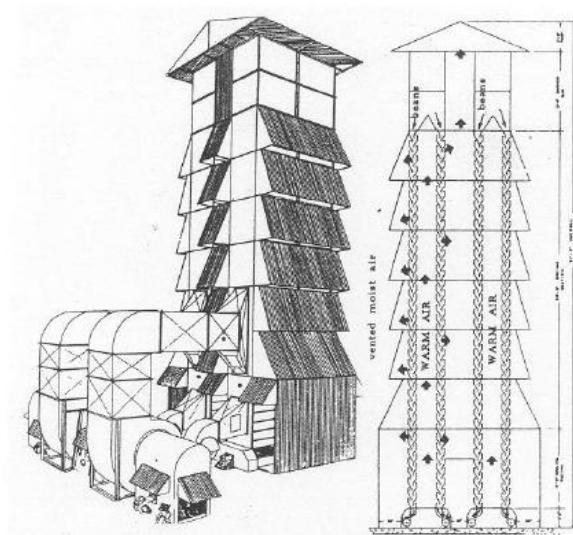
1) เครื่องลดความชื้นข้าวเปลือกแบบคอลัมน์ชนิดข้าวเปลือกไม่ให้คลุกเคล้า ภายในถังบรรจุข้าวเปลือกของเครื่องลดความชื้นแบบนี้จะประกอบด้วย ช่องบรรจุข้าวเปลือกที่ด้านข้างทั้ง 2 ด้านเป็นตะแกรงเพื่อให้ลมร้อนผ่านได้อย่างสะดวก โดยออกแบบให้มีช่องว่างอย่างน้อย 2 ช่อง ตรงกลางของเครื่องซึ่งใช้เป็นห้องลมร้อน ที่จะให้ลมผ่านข้าวเปลือกและให้หลอกทางแนวข้างทั้ง 2 ช่อง เครื่องลดความชื้นแบบนี้มีข้อเสีย คือ ข้าวเปลือกที่อยู่ชิดห้องลมร้อนจะแห้งเร็วมากกว่าทางด้านท่อลมออกทำให้เครื่องลดความชื้นแบบนี้ใช้ปริมาณลมร้อนจำเพาะสูง เพื่อให้ความแตกต่างระหว่างความชื้นข้าวเปลือกส่วนที่ติดห้องลมร้อนกับด้านลมออกน้อย อุณหภูมิลมร้อนที่ใช้ในการอบแห้งประมาณ 54 องศาเซลเซียส ดังภาพที่ 1.5

ภาพที่ 1.5 เครื่องลดความชื้นแบบบดคลัมป์ชนิดข้าวเปลือกไม้หลอดลูกเคล้า

ที่มา : กองเกษตรวิศวกรรม, 2543

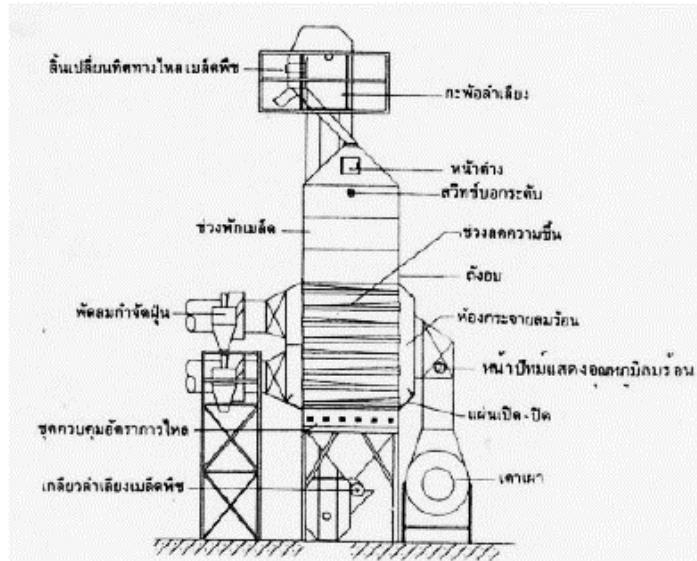
2) เครื่องลดความชื้นข้าวเปลือกแบบบดคลัมป์ชนิดข้าวเปลือกมีการไหลคลุกเคล้า เครื่องลดความชื้นแบบนี้จะต่างจากแบบในข้อ 1) คือ ภายในห้องอบแห้งระหว่างห้องลมร้อนกับช่องบรรจุข้าวเปลือกจะถูกกั้นด้วยแผ่นทึบที่ทำเป็นแนวกลับทิศการไหลของข้าวเปลือกสลับกันไปมา ซึ่งในระหว่างแผ่นจะมีช่องว่างให้ลมไหลผ่านได้ข้าวเปลือกที่หลุดจากด้านบนลงสู่ด้านล่างมีโอกาสสัมผัสลมร้อนเท่าๆ กัน เนื่องจากข้าวเปลือกมีการเคลื่อนที่กลับไปกลับมา ดังภาพที่ 1.6

ภาพที่ 1.6 เครื่องลดความชื้นแบบบดคลัมป์ชนิดข้าวเปลือกมีการไหลคลุกเคล้า

ที่มา : กองเกษตรวิศวกรรม, 2543

เครื่องลดความชื้นข้าวเปลือกแบบเมล็ดไอลคลุกเคล้า โดยทั่วไปเรียกว่า แบบ LSU (Louisiana State University) เครื่องลดความชื้นแบบนี้ ดูจากภายนอกมีลักษณะเช่นเดียวกันกับแบบคอลัมน์ คือ ถังบรรจุข้าวเปลือกจะเป็นแบบลังทรงสี่เหลี่ยมแนวตั้ง ข้าวเปลือกไอลจะด้านบนลงด้านล่างโดยมีอุปกรณ์ควบคุมการไหลของเมล็ด ภายในถังจะประกอบด้วยท่อลมเป็นชั้นๆ แต่ละชั้นจะมีท่อลมหลายท่อ ท่อลมแต่ละชั้นจะเป็นท่อลมร้อนเข้าและท่อลมออกสลับกันท่อลมร้อนเข้านี้จะพัดผ่านข้าวเปลือกในถังอยู่และไหลออกทางท่อลมออกที่อยู่ชั้นด้านบนและด้านล่างท่อลม แต่ละห้องจะมีลักษณะเป็นร่างค่าว่า ด้านบนแหลม ด้านล่างเปิดกว้างในแนวราวนอกกับพื้นยาตราดังที่ปลายร่างด้านหนึ่งจะเจาะช่องต่อเข้ากับห้องรวมลม ส่วนปลายอีกด้านหนึ่งจะปิดท่อลมแต่ละชั้นโดยมีช่องที่จะเข้ากับห้องรวมลมสลับกัน โดยชั้นหนึ่งจะต่อเข้าทางด้านห้องลมร้อนเข้า และอีกชั้นหนึ่งจะต่อเข้ากับห้องลมออก เครื่องลดความชื้นแบบนี้ทำให้เกิดการไอลข้าวเปลือกแบบไอลลับไปกลับมา และทำให้ข้าวเปลือกมีโอกาสสัมผัสกับลมร้อนที่ไอลเข้าและเกิดการถ่ายเทความชื้นกับลมที่ไอลออก ทำให้เกิดการลดความชื้นสม่ำเสมอเท่ากันตลอดทั้งถังบรรจุ อุณหภูมิลมร้อนที่ใช้จะได้สูงกว่าแบบคอลัมน์คือ 66 องศาเซลเซียส สำหรับการใช้งานก็เช่นเดียวกันกับแบบ คอลัมน์ คือ ใช้อุบแบบเป็นครั้งๆ หรือเป็นงวดและใช้อุบแบบไอลต่อเนื่องดังภาพที่ 1.7

ภาพที่ 1.7 เครื่องลดความชื้นแบบเมล็ดไอลคลุกเคล้า

ที่มา : กองเกษตรวิศวกรรม, 2543

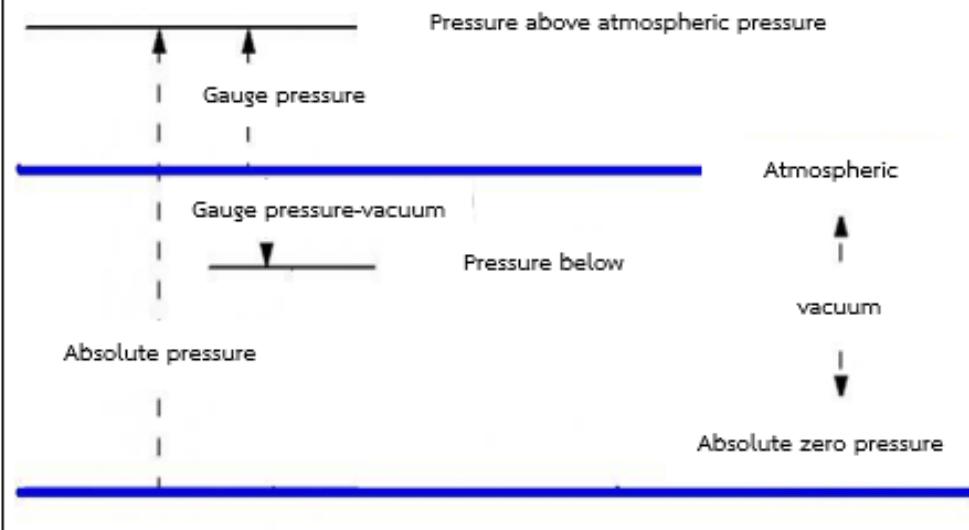
สุญญากาศ

สุญญากาศ คือปริมาตรของช่องว่างซึ่งไม่มีสารอยู่ภายใน เมื่อนอกกับความดันแก๊สที่น้อยกว่าความดันบรรยากาศมาก ๆ ซึ่งในความเป็นจริงไม่สามารถทำให้ปริมาตรของช่องว่างเปลี่ยนได้อย่างสมบูรณ์ที่เรียกว่า สุญญากาศสมบูรณ์ (perfect vacuum) ซึ่งมีความดันแก๊สเป็นศูนย์ สุญญากาศสมบูรณ์จึงเป็นแนวความคิดที่ไม่สามารถสังเกตการณ์ได้ในทางปฏิบัติ นักฟิสิกส์จึงมักจะถูกเตือนเกี่ยวกับผลการทดลองในอุดมคติว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ในสุญญากาศสมบูรณ์ โดยใช้คำว่า สุญญากาศแทนสุญญากาศสมบูรณ์ และใช้คำว่า สุญญากาศบางส่วน (partial vacuum) แทนความหมายของสุญญากาศที่เกิดขึ้นได้จริง ดังภาพที่ 1.8

คุณภาพของสุญญากาศ หมายถึงระดับของสภาวะที่เข้าใกล้สุญญากาศสมบูรณ์ ความดันของแก๊สที่เหลืออยู่จะถูกใช้เป็นตัววัดคุณภาพของสุญญากาศเป็นหลัก โดยการวัดในหน่วย托ร์ (1 Torr = 1 mm.Hg) หรือหน่วยเอสไออีน ๆ ความดันแก๊สที่ยิ่งเหลือน้อยจะหมายถึงคุณภาพที่ยิ่งมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีตัวแปรอื่นที่ต้องตัดออกในภายหลัง ทฤษฎีคุณต้มได้กำหนดขอบเขตสำหรับคุณภาพของสุญญากาศที่ดีที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ จึงทำให้คาดเดาได้ว่าไม่มีปริมาตรของช่องว่างใดที่จะทำให้เป็นสุญญากาศได้อย่างสมบูรณ์ วิภาคเป็นสภาพสุญญากาศที่มีคุณภาพสูงโดยธรรมชาติ และสุญญากาศที่มีคุณภาพสูงกว่านั้นสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยเทคโนโลยีปัจจุบัน สำหรับสุญญากาศคุณภาพต่ำได้ถูกใช้เพื่อการดูดและการสูบมากกว่าหลายพันปีแล้ว

สุญญากาศ คือ ที่ว่างซึ่งมีความดัน (pressure) ต่ำกว่าความดันบรรยากาศ (atmospheric pressure) ความดันที่มีค่าน้อยกว่าความดันบรรยากาศปกติ เเรียกว่า ความดันสุญญากาศ (vacuum pressure, P_{vac}) ซึ่งหาได้จากสมการ

ภาพที่ 1.8 สุญญากาศ

ปั๊มสุญญากาศ

ปั๊มสุญญากาศ หรือ Vacuum pump ทำหน้าที่ดูดอากาศภายในพื้นที่ปิด เพื่อให้เกิดสุญญากาศ ปัจจุบันปั๊มสุญญากasca นิยมใช้ในงานอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมทำความสะอาด และในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์

ปั๊มสูญญากาศแบบโรตารี (Rotary vane vacuum pump) เป็นปั๊มสูญญากาศที่ทำงานด้วยใบพัด โดยใบพัดติดตั้งอยู่ภายในตัวเครื่องและเคลื่อนตัวไปในแนวศ์มีภายในตัวเครื่องโดยแรงสปริง ด้วยหลักการทำงานแบบหมุนโรเตอร์โดยเมื่อโรเตอร์หมุน อากาศจะไหลเข้าสู่ห้องดูดอากาศ ดังภาพที่ 1.9

ภาพที่ 1.9 ปั๊มสูญญากาศแบบโรตารี

ปั๊มสูญญากาศแบบลูกสูบ (Piston vacuum pump) มีชิ้นส่วนเคลื่อนที่ที่สำคัญคือ ลูกเบี้ยวน้ำซึ่งสามารถอยู่บนเพลาหมุน ตัวลูกเบี้ยวน้ำจะไปดันให้ลูกสูบวิงขึ้นอัดอากาศผ่านวาล์วเปิด – ปิด ปั๊มสูญญากาศแบบลูกสูบส่วนมากจะมีขนาดเล็กและปัจจุบันไม่นิยมใช้ ดังภาพที่ 1.10

ภาพที่ 1.10 ปั๊มสูญญากาศแบบลูกสูบ [5]

ปั๊มสูญญากาศแบบวอเตอร์ริง (Water ring vacuum pump) ปั๊มสูญญากาศแบบวอเตอร์ริง ปั๊มนิเดนน์นิยมใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี เนื่องจากสามารถรับของแข็งและของเหลวเข้าปั๊มได้ดีเมื่อเทียบกับปั๊มสูญญากาศชนิดอื่น โดยความตันด้านดูดของปั๊ม จะทำได้ต่ำเท่าไรขึ้นอยู่กับของเหลวที่ใช้ทำสูญญากาศภายในตัวปั๊ม ซึ่งหลักการทำงานของปั๊มใช้หลักการดูดและอัดของเหลว ตัวใบพัดยึดติดกับเพลาติดตั้งในตำแหน่งเบื้องศูนย์กับเสื้อปั๊มซึ่งเป็น

รูปทรงกรอบ ก่อนใช้งานต้องมีของเหลวบรรจุอยู่ก่อนเสมอ เมื่อใบพัดหมุนจะเหวี่ยงของเหลวไปทั่วผนังสีอิฐเป็นรูปวงแหวน ดังภาพที่ 1.11

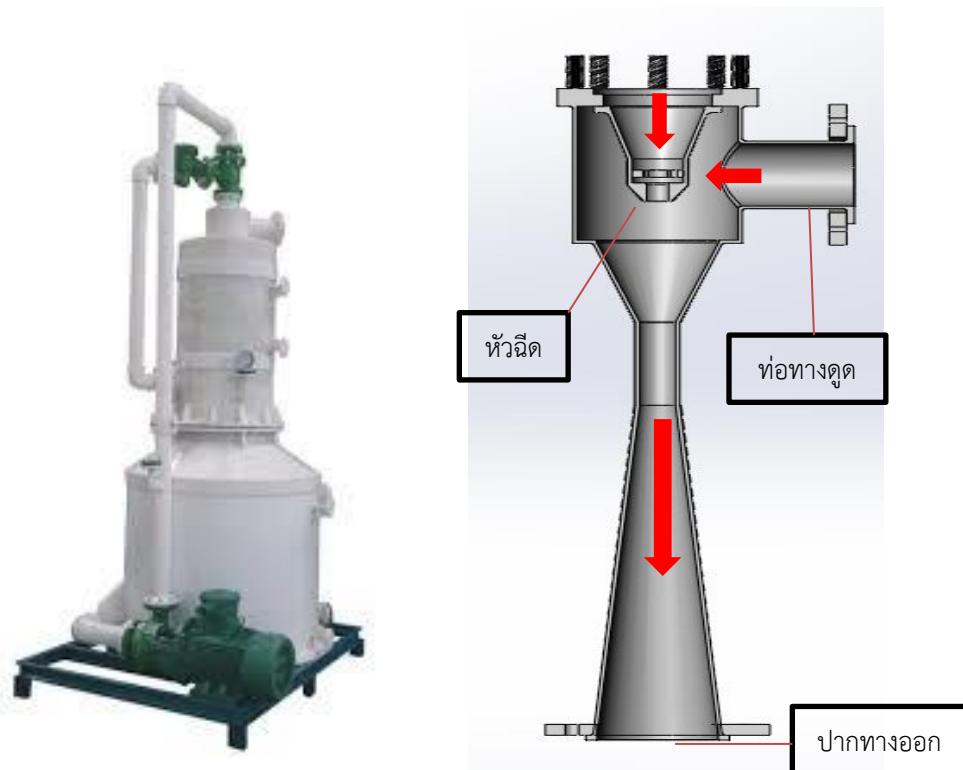
ภาพที่ 1.11 ปั๊มสูญญากาศแบบบูสเตอร์ริง

ปั๊มสูญญากาศแบบบูสเตอร์ปั๊ม (Mechanical booster vacuum Pump) เป็นปั๊มสำหรับเสริมแรงดันโดยระบบถูกออกแบบมาเพื่อมีหน้าที่ในการเพิ่มแรงดันในระบบห้องซึ่งจะช่วยให้การไหลของน้ำมีความสม่ำเสมอ เมื่อเปิดใช้งาน ซึ่งเหมาะสมกับการใช้งานในโรงงานอุตสาหกรรม หลักการทำงานของบูสเตอร์ปั๊ม คือ เมื่อมีการเปิดใช้งานน้ำ น้ำในห้องที่ไหลออกไปจะทำให้แรงดันในระบบลดลงจนถึงระดับแรงดันที่มีการตั้งค่าไว้ เมื่อนั้นสวิทช์แรงดัน (Pressure switch) จะสั่งให้ระบบจ่ายไฟให้มอเตอร์ทำงาน ซึ่งปั๊มน้ำก็จะเริ่มทำงานเพื่อจ่ายน้ำเข้าสู่ระบบแรงดันก็จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดที่สวิทช์แรงดันตั้งค่าให้หยุดทำงาน ปั๊มน้ำก็จะหยุดทำงาน ซึ่งในกรณีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นจะต้องใช้น้ำในปริมาณมาก อาจถูกออกแบบระบบบูสเตอร์ให้มีปั๊มน้ำสองตัวทำงานร่วมกัน โดยปั๊มอึกตัวจะทำงานเสริมเมื่อปั๊มตัวแรกทำการเพิ่มน้ำให้แรงดันขึ้นไม่ทันเท่าที่ระบบต้องการ ดังภาพที่ 1.12

ภาพที่ 1.12 ปั๊มสูญญากาศแบบบูสเตอร์ปั๊ม

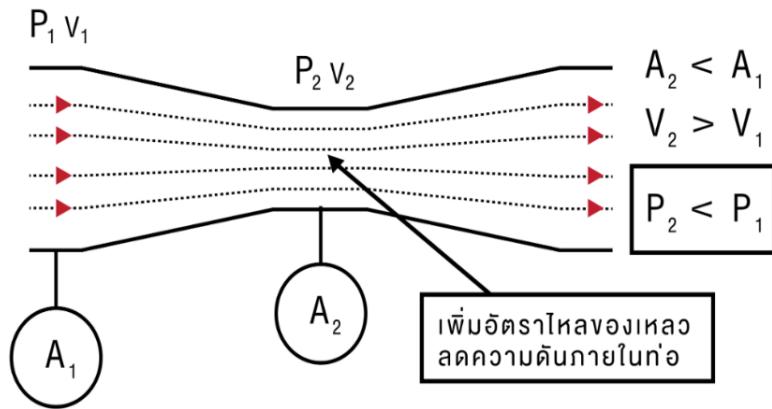
ปั๊มสูญญากาศแบบเจ็ทปั๊ม (Jet vacuum pump) เป็นปั๊มที่อาศัยหลักการเคลื่อนที่ของของไหหล่่าน หัวฉีดซึ่งเปลี่ยนความดันของของไหที่ผ่านหัวฉีดให้มีความเร็วมากพอที่จะสร้างสูญญากาศบริเวณท่อทางดูด ซึ่ง เมื่อของไหหลบฐานภูมิที่มีอุณหภูมิและความดันสูงพุ่งผ่านหัวฉีดที่อยู่ภายใต้ในเจ็ทปั๊มและมีความเร็วสูงจะเกิดการ เหนี่ยววนของไหทุติกวมเข้ามาผสานกันภายในเจ็ทปั๊มและไหออกจากผ่านปากทางออกของเจ็ทปั๊ม ดังภาพที่ 1.13

ภาพที่ 1.13 ปั๊มสูญญากาศแบบเจ็ทปั๊ม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปั๊มสูญญากาศแบบเจ็ทปั๊ม

สมการของแบร์นูลลี (Bernoulli's equation) คือ สมการการเคลื่อนที่ของของเหลวจากหน้าตัดที่ A1 ไปสู่หน้าตัดที่ A2 ดังรูปที่ 1.14

ภาพที่ 1.14 แสดงหลักการเบรนูลี

สมการนี้มีหลักการว่า พลังงานทั้งหมดของของไหลยุบตัวไม่ได้ในสภาวะคงตัวและปราศจากความเสียดทานนั้นมีค่าคงที่เสมอ ดังสมการที่ 6

$$P_1 + \frac{1}{2} r v_1^2 + r g h_1 = P_2 + \frac{1}{2} r v_2^2 + r g h_2 \quad (6)$$

โดยที่

P_1, P_2 คือ ความดันของไหล

r ความหนาแน่นของของไหล (ความหนาแน่นของน้ำ = 1000 kg/m³)

v_1, v_2 คือ ความเร็วของไหล

h_1, h_2 คือ ระดับความสูง

G คือ ค่าแรงโน้มถ่วง (9.81 m/s²)

A_1, A_2 คือ พื้นที่หน้าตัดของท่อ

ซึ่งจากภาพที่ 14 จะสังเกตได้ว่าพลังงานจลน์ต่อหนึ่งหน่วยปริมาตร ของจุดที่ A2 มากกว่าจุดที่ A1 เนื่องจากพื้นที่หน้าตัดของการไหลลดลง ($A_2 < A_1$) จึงทำให้ความเร็วในจุดที่ A2 เพิ่มขึ้น ($V_2 > V_1$) ในขณะเดียวกันความแตกต่างของความดันที่จุด A2 มีมากกว่าจุด A1 ($P_2 < P_1$)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดร.อมรชัย และคณะ(2550) การทำแห้ง (Dehydration) เป็นวิธีการถนอมอาหาร ที่นิยมใช้มานานโดยการลดความชื้นของอาหารด้วยการระเหยน้ำ ด้วยการอบแห้ง การทอต หรือการระเหิดน้ำส่วนใหญ่ในอาหารออก ทำให้ช่วยลดการเติบโตของจุลินทรีย์ที่มีในอาหาร ส่วนน้ำที่เหลือจากการทำแห้งเป็นน้ำที่ถูกยึดไว้กับองค์ประกอบของอาหาร อยู่ในโครงสร้างหรือในเซลล์ที่ประกอบเป็นกล้ามเนื้อสัตว์ โดยทั่วไป เนื้อสัตว์เป็นแหล่งอาหารที่ดี

สำหรับจุลินทรีย์ เนื่องจากมีสารอาหารครบถ้วน และมีน้ำอยู่ในเนื้อเยื่อปริมาณสูง โดยในเนื้อสัตว์มีน้ำเป็นส่วนประกอบอยู่ถึงประมาณร้อยละ 70 จุลินทรีย์ในเนื้อสัตว์สามารถเจริญเติบโตได้และเอนไซม์ในเนื้อจะทำงานได้ดี เมื่อมีน้ำเพียงพอ ดังนั้นการลดความชื้นหรือการทำให้อาหารแห้งก็จะช่วยป้องกันการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ ชัลล์การทำงานของเอนไซม์ หรือชัลล์ปฏิกิริยาต่างๆ ทั้งทางเคมีและทางชีวเคมี ซึ่งมีน้ำเป็นส่วนร่วมและเป็นสาเหตุให้อาหารเสื่อมเสีย ช่วยให้เก็บได้นานขึ้น

การลดปริมาณน้ำในอาหารโดยการทำแห้ง ทำให้อาหารมีค่าอtoter์แอกทิวิตี้ (Water activity) น้อยกว่า 0.6 ซึ่งเป็นระดับที่ปลดภัยจากจุลินทรีย์ก่อโรค รวมทั้งยังช่วยการสร้างสารพิษของเชื้อรา เช่น Aflatoxin นอกจากนี้การทำแห้งยังทำให้อาหารมีน้ำน้อยลง ลดปริมาตร ทำให้สะดวกต่อการขนส่ง การบริโภค หรือการนำไปเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปต่อเนื่องตัวยังอ่อนๆ และยังเป็นการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เป็นทางเลือกของผู้บริโภคมากขึ้นอีกด้วย

นพพร และคณะ(2555) ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ประเภทอบแห้งได้มีความน่าสนใจและนิยมเพิ่มขึ้น จึงได้มีเทคโนโลยีการอบแห้งหลากหลายประเภท เช่น การอบแห้งโดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์ การอบแห้งแบบลมร้อน และการอบแห้งแบบสูญญากาศ การอบแห้งแบบสูญญากาศเป็นอีกหนึ่งประเภทที่ยอมรับและน่าสนใจ เพราะลักษณะจำเพาะของการอบแห้งแบบสูญญากาศ คือ มีอัตราการลดความชื้นที่รวดเร็วโดยใช้อุณหภูมิในการอบแห้งต่ำ และการไม่มีออกซิเจนอยู่ในห้องอบแห้งทำให้ช่วยในการรักษาคุณภาพของวัสดุ เช่น รูปร่าง สี กลิ่น รส และคุณค่าทางโภชนาการ ข้อดีของการอบแห้งแบบสูญญากาศ คือ การใช้พลังงานในการอบแห้งน้อย และได้มีการออกแบบและพัฒนาเครื่องอบแห้งตลอด เช่น การออกแบบปั๊มหัวฉีดสำหรับประยุกต์เพื่อใช้งานกับเครื่องอบแห้งสูญญากาศ เป็นการออกแบบสร้างทดสอบปั๊มหัวฉีดสำหรับทดสอบการอบแห้งสูญญากาศเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรบางตัวที่มีผลต่อสมรรถนะการทำงานของปั๊มหัวฉีดน้ำเพื่อเลือกชุดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการใช้ในการทดสอบอบแห้งสูญญากาศ สมรรถนะการอบพิริกด้วยเครื่องอบสูญญากาศร่วมกับปั๊มความร้อน เป็นการออกแบบและทดสอบสมรรถนะเครื่องอบแห้งสูญญากาศด้วยเครื่องสูบความร้อนสามารถสร้างเครื่องอบแห้งสูญญากาศที่ใช้ปั๊มความร้อนเป็นแหล่งความร้อนที่ใช้ในการอบแห้งและแหล่งเย็นสำหรับหล่อเย็นปั๊มสูญญากาศ ทำให้ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพแล้วได้ศึกษาอิทธิพลของอุณหภูมิและความดันที่มีผลต่อเวลาในการอบแห้ง การหดตัว การคืนรูป สี และ ลักษณะของพื้นผิวพิริก พบร่วมเวลาในการอบแห้งลดลงเมื่อความดันในการอบแห้งลดลงหรืออุณหภูมิในการอบแห้งเพิ่มขึ้น การหดตัวและการคืนรูปไม่ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิในการอบแห้ง แต่เมื่อความดันเพิ่มขึ้นการหดตัวจะเพิ่มขึ้นส่วนการคืนรูปจะลดลง การอบแห้งโดยกระบวนการสูญญากาศมีความซับซ้อนมากกว่ากระบวนการอบแห้งโดยกระบวนการลมร้อน ดังนั้นอิทธิพลของตัวแปรในกระบวนการอบแห้ง เช่น อุณหภูมิ และความดันที่มีผลต่อคุณภาพของวัสดุ ภายใต้กระบวนการอบแห้งที่มีผลต่อคุณภาพของวัสดุอย่างเดียวนั้นไม่ได้หมายความว่า เครื่องอบแห้งสูญญากาศจะมีประสิทธิภาพดี ความเร็วของอบและคุณสมบัติของไอล เช่น อุณหภูมิ ความดัน มีผลต่อการทำงานของปั๊มสูญญากาศ

วรรณพิชญ์ (2560) มะม่วงเบา (Mangifera indica L. Var.) เป็นผลไม้ที่ปลูกมากทางภาคใต้ของไทย ราคาถูก และอุดมด้วยแคลเซียม วิตามินซี และวิตามินบี 2 ช่วยป้องกันไขมันอุดตันเส้นเลือด จึงเป็นผลไม้ที่

เหมาะสมสำหรับผู้บริโภคที่ห่วงใยสุขภาพ รับประทานแล้วไม่อ้วนเมื่อเปรียบเทียบกับมะม่วงสายพันธุ์อื่น ส่วนใหญ่ใช้มะม่วงเบาในการประกอบอาหารที่มีรสเปรี้ยว เช่น ยำ น้ำพริก หรือใช้เป็นสารให้รสเปรี้ยวแทนมะนาว แต่ปัจจุบันมีการนำมะม่วงเบามาใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับมะม่วงสายพันธุ์อื่น เนื่องจากผลมีขนาดเล็กและรสชาติเปรี้ยวจัด ส่งผลให้มีผลผลิตทางการเกษตรเหลือทิ้งมาก many การอบแห้งเป็นทางเลือกที่ช่วยยืดอายุการเก็บรักษาผลไม้โดยการลดความชื้นในผลไม้ อีกทั้งผลิตภัณฑ์ไม่มีส่วนผสมของน้ำมันหรือน้ำตาลซึ่งเป็นสาเหตุของโรคอ้วน จึงได้รับความนิยมในปัจจุบันโดยเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจสุขภาพ การอบแห้งโดยทั่วไปใช้มาร์คอนพัดผ่านอาหารเพื่อดึงน้ำออกจากรากอาหาร มีอัตราการอบแห้งต่ำ ใช้เวลาอบแห้งนาน ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์สูญเสียคุณค่าทางโภชนาการเนื่องจากการอบแห้งที่อุณหภูมิสูงเป็นระยะเวลานาน ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีลักษณะเที่ยวຍ່ນและการคืนรูปไม่ดี

การลดความชื้นโดยใช้เครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศยังไม่มีการศึกษาวิจัยในเมล็ดพันธุ์ ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในพืชอาหารและสมุนไพร เช่น ขิง (อ่ำไพศักดิ์ และ ศักดิ์ชัย, 2553) เห็ดและพาสเลร์ (Zecchi et al., 2011) กีวีสไลเดอร์ (Orikasa et al., 2014) แครอทและฟักทองสไลเดอร์ (Arevalo-Pinedo and Murr FEX, 2007) เป็นต้น ซึ่งการลดแรงดันอากาศช่วยให้ไม่ต้องใช้อุณหภูมิสูงมากในการอบแห้งแต่อย่างไรก็ตามการลดแรงดันอากาศอาจส่งผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ซึ่งจำเป็นต้องทำการศึกษาระดับความดันรวมถึงอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการลดความชื้นในเมล็ดพันธุ์พืชตระกูลถั่ว เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ต่อไป

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

อุปกรณ์

1. ปั๊มสูญญากาศแบบ water jet
2. วัสดุในการสร้างเครื่องต้นแบบ เช่น เหล็กแผ่นหนา เหล็กฉาก เหล็กกล่อง ตะแกรงสแตนเลส
3. อุปกรณ์อิเลคทรอนิกในการควบคุม เช่น อุปกรณ์เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิ วัดความดัน เป็นต้น
4. อุปกรณ์เครื่องมือช่างต่างๆ
5. เมล็ดพันธุ์พืชเพื่อการทดสอบเบื้องต้น

วิธีการ

วิธีปฏิบัติการทดลอง

1. ออกแบบและสร้างเครื่องต้นแบบ โดยจะออกแบบอุปกรณ์หลักๆ คือ
  - 1.1 ห้องอบลดความชื้นที่รองรับภาระลดแรงดันอากาศได้ตั้งแต่ 500-700 มิลลิเมตรปerrof
  - 1.2 ปั๊มสูญญากาศ แบบ water jet
  - 1.3 แหล่งกำเนิดความร้อน
2. ทำการทดสอบประสิทธิภาพเครื่องอบลดความชื้นแบบลดแรงดันที่สร้างขึ้น
  - 2.1 ทดสอบกับเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง
  - 2.2 ทดสอบกับเมล็ดพันธุ์พืชอื่น ๆ ที่เหมาะสม
  - 2.3 ทดสอบการอบลดความชื้น เพื่อคุ้มประสิทธิภาพการอบแห้ง ที่ค่าอุณหภูมิ ความดัน เวลาใน การลดความชื้น ผลการออกของเมล็ดพันธุ์หลังการอบลดความชื้น
3. วิเคราะห์ประเมินผลการทำงานของเครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศ และการออกของเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ในการทดสอบ

- เวลาและสถานที่

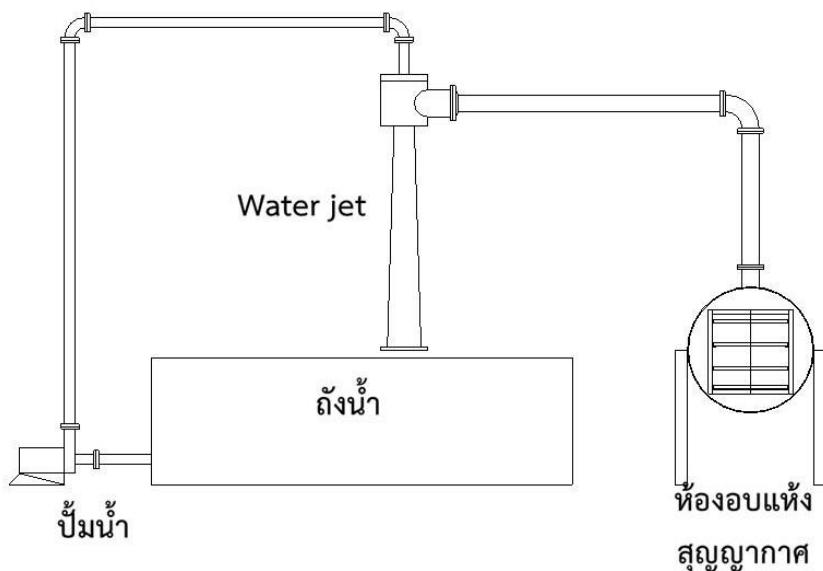
ระยะเวลาการดำเนินการ เริ่มต้น ตุลาคม 2562 สิ้นสุด กันยายน 2563

สถานที่การสร้างและทดสอบ ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

ผลการวิจัยและอภิปรายผล (Results and Discussion)

1. ผลการออกแบบเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ

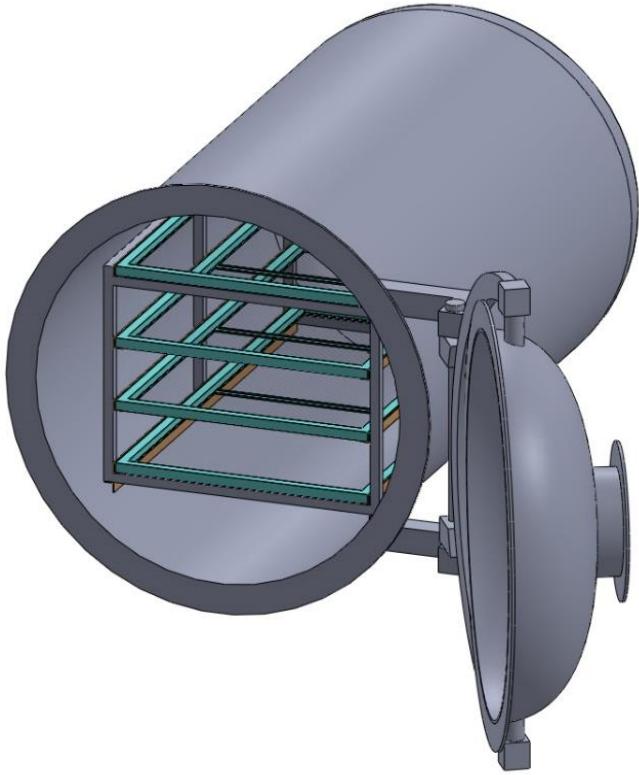
สำหรับเครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศ หรือภาวะเข้าสู่สุญญากาศ แบ่งส่วนประกอบหลักออกได้เป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ 1.1 ส่วนของห้องอบแห้ง 1.2 ส่วนของปั๊มสุญญากาศ แสดงหลักการทำงานได้ดังภาพที่ 1.15

ภาพที่ 1.15 แสดงหลักการติดตั้งอุปกรณ์ของเครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศที่จะออกแบบสร้าง

1.1 ห้องอบแห้ง

ทำการออกแบบและสร้างส่วนของถังอบแห้งเป็นรูปทรงกระบอกกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.75 เมตร ส่วนต่างๆ ยาว 1.20 เมตร ผนังถังอบทำจากเหล็กแผ่นหนา 6 มิลลิเมตร และมีส่วนหัวและท้ายของถังอบเป็นลักษณะโค้งเพื่อความแข็งแรง ทำการออกแบบช่องมองผลิตภัณฑ์เป็นกระจกใสวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.20 เมตร ถังอบมีฝ้าเปิด-ปิดทรงโค้งมีจุดหมุนแข็งแรงมีฐานตั้งรับถัง ทำการออกแบบชั้นวางและตะแกรงใส่เมล็ดถั่วเหลือง เพื่อบรรจุในถังอบแห้ง โดยตะแกรงจะมีขนาด กว้าง x ยาว 0.52×1.00 เมตร ดังภาพที่ 1.16

ภาพที่ 1.16 แบบسمอ่อนจริงถังอบแห้งสุญญาการพร้อมขั้นวางเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง

เมื่อทำการออกแบบเสร็จแล้วจึงดำเนินการสร้างต้นแบบโดยเริ่มจากการม้วนถังส่วนที่เป็นทรงกระบอก ตรง และปีมขึ้นรูปหัวท้ายถังที่เป็นรูปทรงโค้ง โดยผนังถังอบแห้งที่สร้างมีความหนา 6 มิลลิเมตร การม้วนทรงกระบอกและปีมส่วนโถงต้องจ้างบริษัทที่มีเครื่องจักรสำหรับทำส่วนนี้ ทำฝาถังให้มีช่องกระจกของผลิตภัณฑ์ และมีท่อสำหรับต่อเข้ากับท่อปั๊มสุญญาการอยู่ฝั่งตรงข้ามกับช่องมองผลิตภัณฑ์ จากนั้นาอกแบบสร้างส่วนรองรับของการหมุน เปิด-ปิด ฝาถังอบซึ่งมีน้ำหนักค่อนข้างมากต้องออกแบบให้แข็งแรงเป็นพิเศษ ทำการติดตั้งถังอบแห้งบนฐานตั้งรับ ติดตั้งระบบให้ความร้อนด้วยอีตเตอร์แบบแท่งกลมขนาด 1000 วัตต์ จำนวน 4 แท่ง โดยติดตั้ง 4 ด้านของถังอบแห้ง ดังภาพที่ 1.17 และได้เครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศโดยใช้ปั๊มสุญญาการแบบ water jet เสรีจสมบูรณ์ ดังภาพที่ 1.18 และ 1.19

ภาพที่ 1.17 การติดตั้งยีตเตอร์สำหรับระบบให้ความร้อน 4 ด้าน ของถังอบแห้ง

ภาพที่ 1.18 การประกอบถังอบแห้งกับปั๊มสูญญากาศ water jet ที่สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว

ภาพที่ 1.19 ฝา เปิด-ปิด ถังอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

2. ผลการทดสอบเบื้องต้น

ทำการทดสอบเบื้องต้นเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศต้นแบบที่สร้างขึ้นสำหรับการอบลดความชื้น แต่เนื่องจากเม็ดพันธุ์ถั่วเหลืองช่วงเวลาที่ต้องการทดสอบไม่สามารถหาเม็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความชื้นสูง จึงใช้ถั่วลิสงมาทำการทดสอบแทน ซึ่งเป็นพืชตระกูลถั่วที่มีความต้องการที่จะใช้เทคโนโลยีในการผลิตเม็ดพันธุ์ เช่นกัน โดยใช้ถั่วลิสงฝักสด จากความชื้นเริ่มต้น 34.15 เปอร์เซนต์มาตรฐานเปรียก โดยอุณหภูมิที่ใช้ในการอบลดความชื้น 40 องศาเซลเซียส ความดันอากาศลดลงที่ 650 มิลลิเมตรปรอท ดังภาพที่ 1.20 และในการวัดความชื้นของเม็ดถั่วลิสงจะทำการแกะเม็ดออกจากฝักแล้วใช้เครื่องวัดความชื้นทำการวัดภาพที่ 1.21

ภาพที่ 1.20 การทดสอบอบลดความชื้นฝักถั่วลิสงด้วยเครื่องอบลดแรงดันอากาศ

ภาพที่ 1.21 การแกะเม็ดถั่วลิสงมาวัดค่าความชื้น

ตารางที่ 1.1 แสดงผลการอ卜ลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศและผลการตากแห้งฝักถั่วลิสง

รายการข้อมูล	ลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ			ตากแดดผึ่งลม
ความชื้นริมต้น, %	34.15	34.15	34.15	34.15
ความชื้นหลัง, %	11.50	7.40	4.50	7.50
อุณหภูมิลบ้อน, °C	40	40	40	29 °C, RH 84% (ตอนเที่ยงวัน)
แรงดันลดลง, mm Hg	650	650	650	
ระยะเวลาในการอบ, hr	10 + พัก 9 + 3	10 + พัก 9 + 5	10 + พัก 9 + 6.5	72

จากตารางที่ 1.1 แสดงผลการอ卜ลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศให้ได้ความชื้นหลังการอบที่ระดับความชื้นต่าง ๆ ซึ่งในการอ卜ลดความชื้นฝักถั่วลิสงวิธีการที่เหมาะสมคือการอบแบบมีการพักตัวทั้งนี้เนื่องจากการอบแห้งจะเกิดที่เปลือกถั่วเป็นส่วนใหญ่ส่วนเมล็ดในจะแห้งช้าโดยความชื้นหรือน้ำจะค่อยๆ แพร่ออกมากสู่ผิวเมล็ดและแพร่ไปยังเปลือกของถั่วลิสงที่ชื้นน้อยกว่า การพักตัวจึงเป็นการให้มีเวลาในการปรับสมดุลความชื้นจากเมล็ดสู่เปลือกซึ่งในขั้นตอนนี้ไม่จำเป็นต้องมีการอบหรือให้ความร้อนเข้าไป เพราะจะเป็นการสูญเสียพลังงานไปเสียเป็นส่วนใหญ่ โดยอุณหภูมิ แรงดันอากาศลดลง เวลาที่ใช้อบแห้งรวมถึงเวลาพักตัว และเวลาในการตากแดดผึ่งลมได้แสดงไว้แล้วในตารางที่ 1 ทั้งนี้จำเป็นต้องลดความชื้นโดยวิธีธรรมชาติด้วยการตากแดดผึ่งลมให้แห้ง เพื่อใช้เป็นกรณีเปรียบเทียบในการนำไปเพาด์ดูการอกของเมล็ด ดังภาพที่ 1.22

ภาพที่ 1.22 การทำแห้งโดยการผึ่งลมให้แห้งแล้วนำไปทดสอบการเพาด์ดูการอกเพื่อดูการอก

ภาพที่ 1.23 ทำการเพาด์ดูการอกของเมล็ดถั่วลิสงหลังผ่านการลดความชื้นด้วยเครื่องอบลดแรงดันอากาศ

จากการที่ 1.22 และ 1.23 เป็นการทดสอบการเพาดูการออกของเมล็ดถั่วลิสงที่บดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ จนความชื้นลดลงเหลือ 11.50 7.40 และ 4.50% และการตากแดดผึ่งลมให้เหลือความชื้น 7.50 % ซึ่งในการสุ่มจะเอาฝักถั่วลิสงที่อบและตากแยกตามความชื้นและวิธีการลดความชื้น เป็น 4 แบบแต่ละแบบคลุกเคล้าให้คลอกันจากนั้นแกะเอาเมล็ดในแต่ละแบบอย่างละประมาณ 1 กิโลกรัม สุ่มเมล็ดดีจากแบบละ 1 กิโลกรัม มาอย่างละ 3 ตัวอย่างๆ ละ 100 เมล็ด/ตัว ทำการเพาดูการออก โดยจดบันทึก 7 14 และ 21 วัน ซึ่งผลการออกแสดงไว้ในตารางที่ 1.2

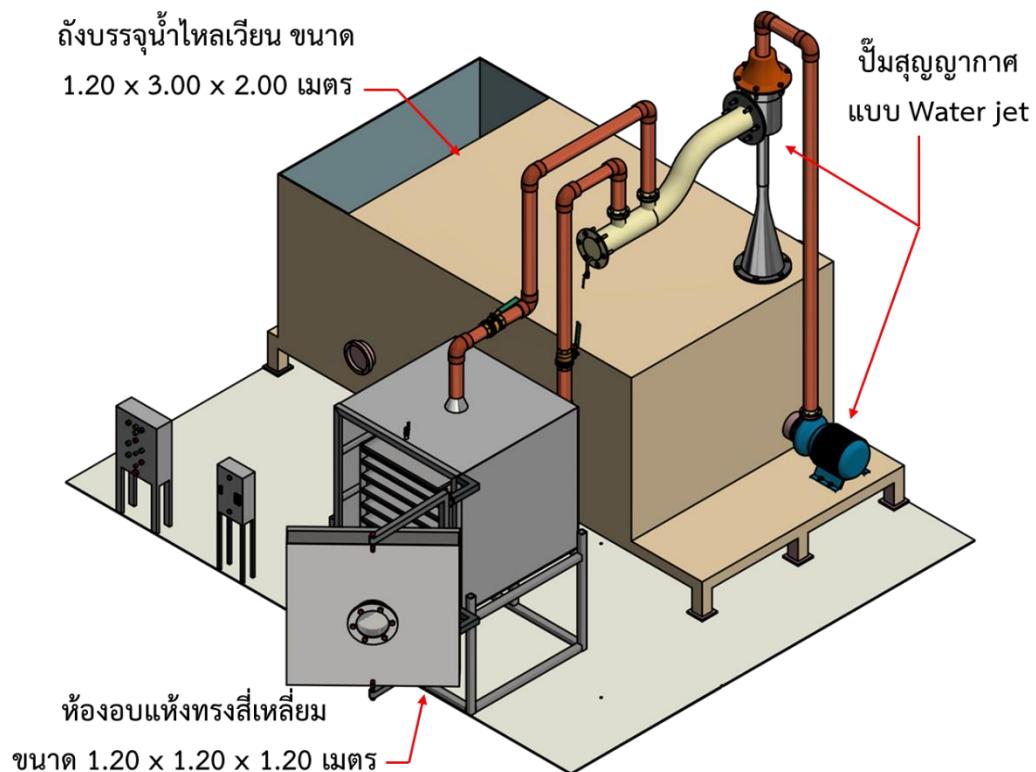
ตารางที่ 1.2 เปรียบเทียบการออกของเมล็ดถั่วลิสง

ระยะเวลา (วัน)	ตากแดดผึ่งลม			เครื่องอบลดความชื้นแบบลดความดันอากาศ								
	ความชื้น 7.50 %			ความชื้น 11.50%			ความชื้น 7.40%			ความชื้น 4.50%		
	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)
7	44	46	41	54	49	48	21	42	36	21	20	24
14	55	58	58	60	58	59	54	59	61	56	58	60
21	69	71	68	75	70	72	72	65	68	63	67	68
เฉลี่ย	69.33 %			72.33 %			68.33 %			66.00 %		

จากการที่ 1.2 แสดงเบอร์เซ็นต์ผลการออกของเมล็ดถั่วลิสงที่ผ่านการลดความชื้นด้วยการตากแดดผึ่งลมให้แห้งตามธรรมชาติ และลดความชื้นด้วยเครื่องอบลดความชื้นแบบลดแรงดันอากาศ ให้เหลือความชื้นที่ 11.50 7.40 และ 4.50% ซึ่งผลการออกมีค่าใกล้เคียงกับการตากแห้งโดยการผึ่งลม(ความชื้น 7.50%) ทำให้มั่นใจได้ว่าการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศจะสามารถนำมาใช้กับการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ได้ และคาดว่าจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของการตากในช่วงฤดูฝน และปัญหาของเครื่องลดความชื้นที่ใช้อุณหภูมิสูงที่ส่งผลกระทบต่อการออกและเก็บรักษารากของเมล็ดพันธุ์

การอุกแบบสร้างห้องอบแห้งลดแรงดันอากาศให้มีปริมาตรเพิ่มขึ้น

เนื่องจากห้องอบแห้งที่อุกแบบสร้างขนาดของถังอบแห้งเป็นรูปทรงกรวยบวกกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.75 เมตร ส่วนตรงยาว 1.20 เมตร หรือคิดเป็นปริมาตรได้ 0.53 ลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ในการตากค่อนข้างน้อยประมาณ 2.00 ตารางเมตร จึงยังไม่ค่อยเหมาะสมกับขนาดของปั๊มสูญญากาศ แบบ Water jet ที่ใช้ในการทดลองซึ่ง สามารถรองรับปริมาตรห้องอบได้ 1.5-2.00 ลูกบาศก์เมตร จึงได้ดำเนินการอุกแบบสร้างห้องอบแห้งลดแรงดัน ขึ้นอีกด้วยมีรูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาด กว้าง x ยาว x สูง $1.20 \times 1.20 \times 1.20$ เมตร หรือคิดเป็นปริมาตร 1.73 ลูกบาศก์เมตร มีชั้นตะแกรงวางเมล็ดพันธุ์ ขนาด กว้าง x ยาว 0.75×1.00 เมตร จำนวน 7 ชั้น หรือคิดเป็นพื้นตะแกรงรวม 5.25 ตารางเมตร ซึ่งมีภาพการอุกแบบและการสร้าง ดังภาพที่ 1.24 1.25 และ 1.26

ภาพที่ 1.24 การอุกแบบเสริมื่อนจริงของห้องอบแห้งลดแรงดันอากาศ
ทรงสี่เหลี่ยม ขนาด กว้าง x ยาว x สูง $1.20 \times 1.20 \times 1.20$ เมตร

ภาพที่ 1.25 ห้องอบแห้งลดแรงดันอากาศ ทรงสี่เหลี่ยม ขนาด กว้าง x ยาว x สูง $1.20 \times 1.20 \times 1.20$ เมตร

ภาพที่ 1.26 ชั้นวางเมล็ดพันธุ์ ขนาด กว้าง x ยาว 0.75×1.00 จำนวน 7 ถาด

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ (Conclusion and Suggestion)

การวิจัยออกแบบเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง ขนาดของห้องอบแห้งจะขึ้นอยู่กับความสามารถของปั๊มสูญญากาศที่ใช้ ซึ่งจะมีขนาดค่อนข้างเล็กเมื่อเทียบกับเครื่องอบลมร้อนทั่ว ๆ ไป อีกทั้งยังมีต้นทุนในการสร้างค่อนข้างสูง ค่าใช้จ่ายในขั้นตอนการอบลดความชื้นมีราคาต่อหน่วยสูง แต่มีข้อดีคือ สามารถลดความชื้นได้อย่างมีประสิทธิภาพที่อุณหภูมิต่ำ เป็นการรักษาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำการอบลดความชื้น ผู้วิจัยได้ใช้ถั่วลิสง เป็นวัตถุดิบในการทดสอบ เพราะถั่วเหลืองความชื้นสูง 18% ที่วางแผ่นไว้ไม่สามารถหาได้ในช่วงนี้ มีแต่ความชื้นลดลงตั้งแต่แบ่งปลูกเหลือ 11% จึงได้พิจารณาเลือกถั่วลิสง มาใช้ในการทดสอบเบื้องต้น เพราะเป็นพืชตระกูลถั่ว และการลดความชื้นทำเมล็ดพันธุ์ไม่ต่างกันมาก จากการทดสอบเบื้องต้นสำหรับถั่วลิสง ผลการเพาะงอก ได้ผลดีเมื่อเทียบกับตัวอย่างที่ลดความชื้นจากการผึ่งลม ในการทดสอบปั๊มสูญญากาศแบบ water jet ไม่สามารถค่าแรงดันติดลบได้ตามที่ต้องการ จะมีเพียงค่าเดียวที่ปั๊มทำงานจึงทดลองได้เพียงค่าแรงดันติดลบค่าเดียว คือ 650 มิลลิเมตร PROT

ข้อเสนอแนะ เนื่องจากเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศมีอุปกรณ์สำคัญคือปั๊มสูญญากาศ ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูงมาก จึงควรมีการพัฒนาระบบการใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กิจกรรมที่ 2

การทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองหลังการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ
Testing of Soybean Seed Quality after Drying by Air Pressure Reducing Dryer

เวียง อากอรชี, สิทธิพงษ์ ศรีสว่างวงศ์, นิภากรณ์ พรรณรา, นายอุตติพล จันทร์สระคู,
กล่าวชร ทิมินกุล, พินิจ จิรัคคกุล, ศักดิชัย อาษาวงศ์, เอกภพ ป้านภูมิ,
วัชรพงษ์ ตามไธสงค์, อนุชา เชาว์โชติ และ อุทัย رانี

Weang Arekornchee, Sitthipong Srisawangwong, Nipaporn Phannara, Wuttipol Jansrakoo,
Kollawatch Timinkul, Pinit Jirakkakul, Sakchai Asawang, Akkaparp Panpoom
Watcharapong Tamthaisong, Anucha Chaochote and Uthai Thanee

คำสำคัญ (Key words)

การทดสอบคุณภาพ, เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง, เครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ
Testing of Quality, Soybean Seed, Reducing Air Pressure Dryer

บทคัดย่อ

การทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองจากการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ จะทดสอบใน 2 กรณี คือเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ทำการเพิ่มความชื้น และเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความชื้นสูงจากแปลงเกษตรกร โดยมีปัจจัยที่ตั้งค่าการอบลดความชื้นคือ อุณหภูมิ และแรงดันอากาศติดลบ ซึ่งในการทดสอบกรณีที่ 1 การเพิ่มปริมาณความชื้นให้เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง จากความชื้นเริ่มต้น 10 เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้นเป็น 13.60 17.50 และ 23.40 เปอร์เซ็นต์ ทำการอบลดความชื้นใช้อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส ความดันอากาศติดลบ 650 มิลลิเมตร proto จนความชื้นลดลงเหลือ 7.50 4.00 และ 2.50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ทำการทดสอบการเพาะงอกทั้ง 3 ตัวอย่าง ซึ่งผลการออกมีค่าใกล้เคียงกับตัวอย่างที่ใช้เปรียบเทียบ ทำให้สรุปได้ว่าการอบลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศมีความเป็นไปได้สูง การทดสอบกรณีที่ 2 โดยใช้เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความชื้นจากแปลงเกษตรกร จำนวน 3 ราย ซึ่งมีความชื้นเริ่มต้น 15.20 16.40 และ 17.20 เปอร์เซ็นต์ ทำการอบลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ ที่อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส ที่แรงดันอากาศติดลบ 650 มิลลิเมตร proto จนความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองลดลงเหลือ 9.00 9.70 และ 10.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ จากนั้นนำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ได้หลังการอบลดความชื้นไปเก็บไว้ในตู้เย็นเป็นเวลา 9 เดือน จึงนำมาทดสอบวิเคราะห์คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ โดยพิจารณา เปอร์เซ็นต์การงอก ความแข็งแรง และความเสียหายของเมล็ดพันธุ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ค่าต่าง ๆ ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้อาจเกิดจากความไม่สมบูรณ์ของเมล็ดพันธุ์ที่ได้มามา หรืออาจเกิดจากความผิดพลาดของการเก็บรักษา จึงควรมีการทดสอบใหม่ให้มีข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น

Abstract

Soybean seed quality testing by dehumidification by reducing air pressure dryer was tested in 2 cases. The case 1 was soybean seed with humidity increase and case 2 was soybean seeds with high moisture content from farmer's fields. The factors that set the dehumidification setting are temperature and negative air pressure. In the test case 1, increasing the moisture content of soybean seeds from the initial humidity of 10 percent increased to 13.60, 17.50 and 23.40 percent. Dehumidification was done at a temperature of 43 degrees Celsius and a negative pressure of 650 mmHg. The moisture content was decreased to 7.50, 4.00 and 2.50 percent respectively. The germination test was performed on all 3 samples. The germination results were similar to those used for control sample. Thus, it can be concluded that dehumidification with a dehumidification dryer is highly feasible. The case 2 was tested using soybean seeds with moisture content from 3 farmers' fields with initial humidity 15.20, 16.40 and 17.20 percent. Dehumidification was dried by reducing air pressure dryer at 38 °C at air pressure negative 650 mm Hg. the moisture content of soybean seed sample drops to 9.00, 9.70 and 10.00 percent respectively. The soybean seeds obtained after dehumidification were stored in the refrigerator for 9 months, and then tested for quality analysis by considering percentage of germination, vigor and seed damage. The results of the analysis that obtained various values have not yet passed the assessment criteria. This may be due to the imperfections of the obtained seeds or it may be caused by storage errors. Therefore, there should be a new test to have more clear information.

บทนำ

ถั่วเหลืองเป็นเมล็ดพันธุ์ที่มีปริมาณน้ำมันค่อนข้างสูง อุณหภูมิที่ใช้ลดความชื้นเมล็ดไม่ควรเกิน 43°C และความชื้นสัมพัทธ์ต้องต่ำกว่า 40 %RH เนื่องจากถ้าอุณหภูมิสูงกว่านี้จะสร้างความเสียหายให้แก่เมล็ดพันธุ์โดยจะทำให้เปอร์เซ็นต์ความอกรและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ลดลง ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของเมล็ดพันธุ์โดยตรงและนอกจากอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของลมที่ใช้ลดความชื้นแล้ว อัตราการไหลของอากาศก็มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการลดความชื้นเช่นกัน โดยเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองแนะนำให้ออกแบบอัตราการไหลของอากาศ $0.21 \text{ m}^3/\text{s}$ ต่อบริมาณถั่วเหลือง 1 m^3 เมล็ดพันธุ์เป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเพาะปลูก ดังนั้นคุณภาพเมล็ดพันธุ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแข็งแรงจึงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชชนิดต่างๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ประกอบด้วยหลายปัจจัยทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว ปัจจัยก่อนการเก็บเกี่ยว เช่น การจัดการในแปลงปลูก สภาพภูมิอากาศ วิธีการเก็บเกี่ยว น้ำด ภะเทา เป็นต้น ปัจจัยหลังการเก็บเกี่ยว เช่น การลดความชื้น การปรับปรุงสภาพ การเก็บรักษา สภาพแวดล้อม เป็นต้น ปัจจัยดังกล่าวล้วนมีผลกระทบต่อความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยเมล็ดพันธุ์แต่ละชนิดทนต่อสภาพเครียดหรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้แตกต่างกันตามชนิดและองค์ประกอบทางสรีระและเคมีของเมล็ดพันธุ์ การลดความชื้นเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากมีผลโดยตรงต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ความชื้นที่ระดับเหมาะสมต่อการเก็บรักษาคือ 8-13% แต่อย่างไรก็ตามอาจมีความแตกต่างและเฉพาะเจาะจงไปตามชนิดพืช ตารางที่ 2.1 แสดงขบวนการหรือลักษณะที่เกิดขึ้นในเมล็ดพันธุ์ที่ระดับความชื้นต่างๆ (ASHRAE, 1999) วิธีการลดความชื้นด้วยแสงแดด (sun drying) เป็นวิธีที่นิยมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันเนื่องจาก เป็นวิธีที่ง่าย สะดวก ต้นทุนต่ำ แต่มีข้อเสียคือ ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก และไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิในการลดความชื้น และระยะเวลาได้แน่นอน ซึ่งมักเป็นปัญหาในฤดูฝน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ทำให้การควบคุมคุณภาพเมล็ดพันธุ์เป็นไปได้ยาก จึงได้มีการคิดค้นและพัฒนาเครื่องอบลดความชื้นเมล็ดพันธุ์เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในปี 1974 ได้มีการรายงานการลดความชื้นด้วยเครื่องอบที่อุณหภูมิ 54°C ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำกว่า 40% แต่อย่างไรก็ตามส่งผลให้ความอกรเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองลดลงและแทรกร้าวมากขึ้น ในปี 2000 Soponronnarit และคณะได้ศึกษาการลดความชื้นแบบบีบความร้อน (Heat pump drying) ในเมล็ดพันธุ์ข้าวเปลือกพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 โดยใช้อุณหภูมิ 43°C เป็นเวลา 10 ชั่วโมง ทำให้ข้าวเปลือกมีความชื้นสุดท้ายเท่ากับ 12% ภายหลังการลดความชื้นนำเมล็ดพันธุ์ข้าวเก็บรักษาเป็นเวลา 8 สัปดาห์ พบร่วมเมล็ดพันธุ์มีความอกรและความแข็งแรงเท่ากับ 96% และ 92% ในขณะที่การลดความชื้นด้วยแสงแดดมีค่า 99% และ 97% ตามลำดับ ซึ่งลดลงเพียงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีดั้งเดิม ในขณะที่การอบลดความชื้นในข้าวเปลือกพันธุ์ กข 6 จากความชื้นเริ่มต้น 23% ให้เหลือ 10% ที่อุณหภูมิ $45-50$ และ 55°C ใช้เวลา 200 – 400 นาที พบร่วมเมล็ดพันธุ์มีความอกรลดลงตามอุณหภูมิที่สูงขึ้นเท่ากับ 92.87 และ 78% ตามลำดับ (กิตติคุณ และคณะ, 2556) สำหรับในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดหวาน การอบแบบบีบความร้อนที่อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ 40°C , 53.1% 45°C , 44.8% และ 50°C , 44.5% ใช้เวลา 32-24 และ 20 ชั่วโมง ตามลำดับ โดยมีความชื้นสุดท้ายเท่ากับ 8% (w.b.) และพบร่วมเมล็ดยังคงมีความอกรมากกว่า 95% เท่ากับ 98.45-96.53 และ 95.33% ตามลำดับ (จุฑาศินี และ ศิรลักษณ์, 2555)

ตารางที่ 2.1 อัตราการไหลของอากาศสำหรับการลดความชื้นเมล็ดพืช

Crop	Density, kg/m ³	Recommended Dryeration Air-flow Rate, m ³ /s per cubic metre per hour dryer capacity
Barley	768	0.17
Corn	896	0.20
Durum	960	0.21
Edible beans	960	0.21
Flaxseeds	896	0.20
Millet	800	0.18
Oats	512	0.11
Rye	896	0.20
Sorghum	896	0.20
Soybeans	960	0.21
Nonoil sunflower seeds	384	0.09
Oil sunflower seeds	512	0.11
Hard red spring wheat	960	0.21

Note: Basic air volume is 0.80 m³/kg

ที่มา : (ASHRAE, 1999)

เมล็ดพันธุ์เป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเพาะปลูก ดังนั้นคุณภาพเมล็ดพันธุ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแข็งแรงจะเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชชนิดต่างๆ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ประกอบด้วยหลายปัจจัยทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว ปัจจัยก่อนการเก็บเกี่ยว เช่น การจัดการในแปลงปลูก สภาพภูมิอากาศ วิธีการเก็บเกี่ยว นวด กะเทาะ เป็นต้น ปัจจัยหลังการเก็บเกี่ยว เช่น การลดความชื้น การปรับปรุงสภาพ การเก็บรักษา สภาพแวดล้อม เป็นต้น ปัจจัยดังกล่าวล้วนมีผลกระทบต่อความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยเมล็ดพันธุ์แต่ละชนิดทนต่อสภาพเครียดหรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้แตกต่างกันตามชนิดและองค์ประกอบทางสรีระและเคมีของเมล็ดพันธุ์

การลดความชื้นเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากมีผลโดยตรงต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ความชื้นที่ระดับเหมาะสมต่อการเก็บรักษาคือ 8-13% แต่อย่างไรก็ตามอาจมีความแตกต่างและเฉพาะเจาะจงไปตามชนิดพืช ตารางที่ 2.2 แสดงขบวนการหรือลักษณะที่เกิดขึ้นในเมล็ดพันธุ์ที่ระดับความชื้นต่างๆ

ตารางที่ 2.2 ขบวนการ/ลักษณะที่เกิดขึ้นในเมล็ดพันธุ์ที่ระดับความชื้นต่างๆ (จวจันทร์, 2521)

ระดับ ความชื้น (%)	ขบวนการ/ลักษณะที่เกิดขึ้นในเมล็ดพันธุ์
35-80	ช่วงกำลังสุกแก่และพัฒนา ยังไม่เก็บเกี่ยว
18-40	สุกแก่ทางสรีรวิทยา มีอัตราการหายใจสูง การเสื่อมในเรือน่าเกิดขึ้นได้ง่าย

	หากเก็บแม็ตสูม Kongไว้และมีการระบายอากาศไม่พอเพียงจะทำให้เกิดความร้อนสะสมในกอง เชื้อราและแมลงเข้าทำลายได้ง่าย อ่อนแอก่อการกระบบกระแทกและเครื่องจักรกล
13-18	ที่ระดับความชื้นสูงกว่า 13% ยังมีอัตราการหายใจสูง ทำให้เกิดความร้อนเชื้อราและแมลงเข้าทำลายได้ง่าย แต่ทันทันต่อการกระบบกระแทกได้ค่อนข้างดี
8-13	เก็บรักษาไว้ ในโรงเก็บแบบเปิดได้นาน 6-18 เดือน มีแมลงเข้าทำลายบ้าง อ่อนแอก่อการกระบบกระแทก เพราะค่อนข้างแข็ง
4-8	เก็บรักษาในภาชนะปิดสนิทได้อย่างปลอดภัย
0-4	เมล็ดพันธุ์บางชนิดอาจเสียหาย และในเมล็ดพีซบางชนิดอาจพบเมล็ดแข็ง เช่น ในพีชวงศั่ว
33-60	เมล็ดจะเริ่มมีขบวนการออกเกิดขึ้น

ในเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง การลดความชื้นด้วยลมแห้ง อุณหภูมิเฉลี่ย 28.33°C และความชื้นสัมพัทธ์ 24% สามารถลดความชื้นจาก 22.6% เหลือ 11.9% ในเวลา 16 ชั่วโมง 32 นาที โดยสภาวะดังกล่าวไม่มีผลต่อความออกและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ (Krzyszowski et al, 2006) สำหรับการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถัวลิสพันธุ์ ไทนาน 9 มีการรายงานการใช้เครื่องอบแห้งชนิดลมร้อนเปรียบเทียบกับการลดความชื้นด้วยแสงแดดและผึ่งในที่ร่ม พบร่วมว่าการลดความชื้นจาก 27% เป็น 5.6% ด้วยเครื่องอบลมร้อนที่อุณหภูมิ $35-38^{\circ}\text{C}$ ใช้เวลา 36 ชั่วโมง ในขณะที่การใช้แสงแดดและผึ่งในที่ร่มใช้เวลา 60 และ 90 ชั่วโมง ภายหลังการเก็บรักษาเป็นเวลา 4 เดือน เมล็ดพันธุ์ที่ลดความชื้นด้วยเครื่องอบลมร้อน แสงแดด และผึ่งในที่ร่ม มีความคงอ forth กับ 75, 71 และ 69% และพบว่า การผึ่งในที่ร่มมีการปนเปื้อนของเชื้อรามากที่สุด (บุญมี และคณะ, 2546) นอกจากนี้มีการรายงานการลดความชื้นแบบถังอบสามารถลดความชื้นเมล็ดถัวลิสพันธุ์จาก 25-27% ให้เหลือประมาณ 6-7% โดยใช้เวลา 24 และ 36 ชั่วโมง เมื่อบรรจุเมล็ดในถังอบนาน 60 และ 80 เซนติเมตร ตามลำดับ ในขณะที่การตากแดดต้องใช้เวลาในการลดความชื้น 48 ชั่วโมง ส่วนการผึ่งในร่มใช้เวลา 78 ชั่วโมง และพบว่าการใช้เครื่องลดความชื้น การตากแดดและการผึ่งในร่ม ทำให้เมล็ดมีความคงอ forth 73, 70 และ 66 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ เมื่อเก็บรักษาไว้นาน 4 เดือน (เบญจมาภรณ์, 2543)

ระเบียบวิธีการวิจัย

อุปกรณ์

1. ถ้วยสแตนเลส
2. เครื่องซั่งน้ำหนักระบบอิเล็กทรอนิกส์ (6kg)
3. เครื่องซั่งน้ำหนักระบบอิเล็กทรอนิกส์ (300kg)
4. ตู้อบลมร้อนสำหรับการหาความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง
5. เครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศ
6. เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60

วิธีการ

การทดลองเก็บข้อมูลเป็นแบบ Factorial experiment 3×3 โดยเป็นการ combination 2 ปัจจัยๆละ 3 ระดับ คือ

ปัจจัยที่ 1 ได้แก่ อุณหภูมิในการลดความชื้น 3 ระดับ

1. อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส
2. อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส
3. อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียส

ปัจจัยที่ 2 ได้แก่ การลดแรงดันอากาศ 3 ระดับ

1. แรงดันอากาศลดลง 500 มม.ปตอท
2. แรงดันอากาศลดลง 600 มม.ปตอท
3. แรงดันอากาศลดลง 700 มม.ปตอท

วิธีปฏิบัติการทดลอง

1. นำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความชื้นเริ่มช่วง 15-20% w.b. มาลดความชื้นที่อุณหภูมิ 35 40 และ 45 องศาเซลเซียส โดยลดแรงดันอากาศลง 500 600 และ 700 มิลลิเมตรปตอท อบลดความชื้นทำการบันทึกระยะเวลาที่ลดความชื้นเมล็ดพันธุ์เหลือ 10-11%

2. จากนั้นนำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองภายหลังการลดความชื้นมาบรรจุถุงโพลีเอทิลีน จำนวน 1 กิโลกรัมต่อถุง เก็บรักษาที่ห้องควบคุม $20\pm2^\circ\text{C}$ เป็นเวลา 6 เดือน

3. ตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ก่อนและระหว่างการเก็บรักษาทุก 1 เดือน เป็นเวลา 6 เดือน ดังนี้ ความแตกต่าง (ทดสอบภายหลังการลดความชื้น) ความชื้น ความคงอกรากฐาน ระยะเวลาเฉลี่ยในการออก และความคงสภาพภายหลังการเร่งอายุ บันทึกอุณหภูมิระหว่างการอบลดความชื้นทุกชั่วโมง (ตามวิธีการบันทึกข้อมูล)

การบันทึกข้อมูล

1. ความชื้น (moisture test)
2. ความอกราก (standard germination)
3. การเร่งอายุ (accelerated aging test)
4. ค่าความแทรกซ้อน

ระยะเวลาดำเนินการเวลาและสถานที่ดำเนินการทดลอง กิจกรรมที่ 2

เริ่มต้นปีงบประมาณ ตุลาคม 2563 สิ้นสุดปีงบประมาณ กันยายน 2564

สถานที่ดำเนินการทดลอง

ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชขอนแก่น ตำบลท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิจัยและอภิปรายผล(Results and Discussion)

2.1 ผลการทดสอบการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ผ่านกระบวนการเพิ่มความชื้น ซึ่งเป็นวิธีการทำ seed priming วิธีการหนึ่ง

วิธีการเพิ่มความชื้นให้กับเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

1. ดำเนินการวัดความชื้นของเมล็ดพันธุ์เริ่มต้น โดยใช้เครื่องวัดความชื้นภาคสนาม

2. เมื่อได้ความชื้นเริ่มต้นแล้ว จึงทำการคำนวณการเพิ่มความชื้นที่ต้องการ โดยใช้สูตรดังนี้

เช่น ต้องการความชื้นของเมล็ดพันธุ์ที่ 21% จำนวนเมล็ดพันธุ์ที่ต้องการ 5 กิโลกรัม และมีความชื้น

เริ่มต้น 11 % น้ำหนักสุดท้ายที่ต้องการ

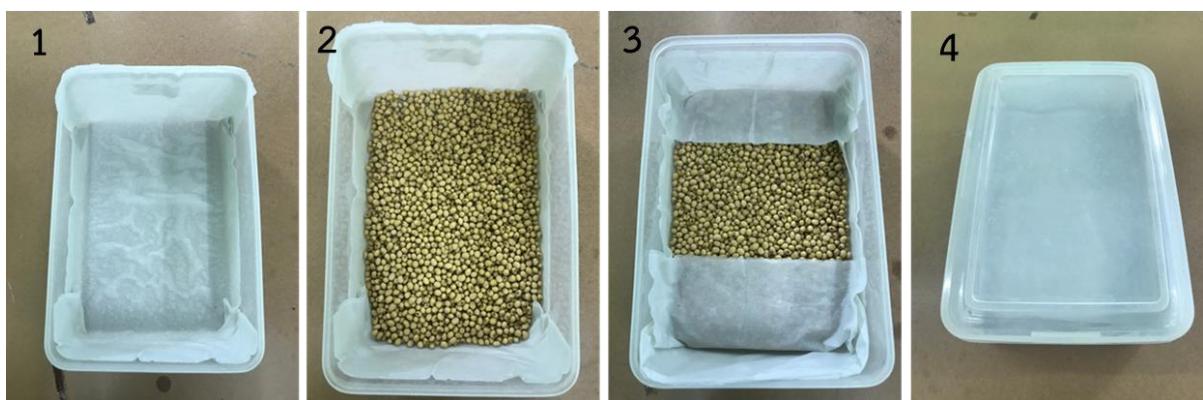
$$= \frac{\text{น้ำหนักที่ต้องการใช้} \times (100 - \text{ความชื้นเริ่มต้น})}{(100 - \text{ความชื้นที่ต้องการ})}$$

$$= \frac{5,000 \text{ g.} \times (100 - 11)}{(100 - 21)}$$

$$= 5,632.91 \text{ กรัม}$$

สรุป น้ำหนักสุดท้ายหลังการเพิ่มความชื้นจะต้องได้ 5,632.91 กรัม

3. ซึ่งน้ำหนักเมล็ดพันธุ์ให้ได้ตามที่ต้องการ แล้วทำการเพิ่มความชื้น โดยใช้กระดาษเพาะชำบน้ำให้หมดแล้วนำลงกล่องที่มีฝาปิด นำเมล็ดที่ต้องการเพิ่มความชื้น โรยแบบบาง ๆ ลงบนกระดาษเพาะที่เตรียมไว้ แล้วนำไปอบประมาณ 1-2 ชั่วโมง หลังจากนั้นนำเมล็ดมาซั่งน้ำหนัก หากได้น้ำหนักตามที่คำนวณไว้ก็เป็นอันเสร็จ แต่ถ้าน้ำหนักยังไม่ได้ให้เพิ่มเวลาบ่ำ จนกว่าจะได้น้ำหนักที่คำนวณ

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการบ่มเพิ่มความชื้นให้เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

การทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์

1. ทดสอบความชื้นของเมล็ดพันธุ์
2. ทดสอบความอกรของเมล็ดพันธุ์
3. ทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ โดยวิธี เร่งอายุของเมล็ดพันธุ์ (Accelerated aging)
4. ทดสอบความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์โดยวิธี วัดค่าการนำไฟฟ้า (Electrical conductivity)

จากวิธีการดังกล่าว ได้ทำการทำเมล็ดพันธุ์ที่ความชื้นต่าง ๆ 3 ค่า คือ 23.4% 17.5% และ 13.6% มาตรฐานเปรียกเพื่อทดสอบการลดความชื้น ให้เหลือ ที่ประมาณ 10% มาตรฐานเปรียก โดยใช้อุณหภูมิภายในถังอบลดความชื้น 38 องศาเซลเซียส ความดันสูญญากาศ 650 มิลลิเมตรปอนด์ ดังภาพที่ 2.2 แล้วนำเมล็ดพันธุ์หลังการอบลดความชื้น ไปทำการทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ 4 ประการตามที่กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 2.2 การบรรจุเมล็ดถั่วเหลืองในถังด้วยเครื่องอบแห้งลดแรงดันอากาศ

ตารางที่ 2.3 แสดงผลการอ卜ดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง จากความชื้นเริ่มต้นต่าง ๆ

ข้อมูล	เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง 1	เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง 2	เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง 3
น้ำหนักเริ่มต้น (กรัม)	5600	5240	5110
ความชื้นเริ่มต้น (%)	23.4	17.5	13.6
น้ำหนักสุดท้าย (กรัม)	4790	4800	4800
ความชื้นสุดท้าย (%)	10.61	9.93	8.02
อุณหภูมิอบ (เซลเซียส)	38	38	38
ระยะเวลาที่ใช้อบ(ชั่วโมง)	7.50	4.00	2.50

ตารางที่ 2.3 แสดงผลการอ卜ดความชื้นด้วยเครื่องอบแห้งแบบลดแรงดันอากาศ โดยทำการอ卜ที่ความชื้นเริ่มต้น 3 ค่า คือ 23.4% 17.5% และ 13.6% โดยใช้อุณหภูมิในการอ卜ดความชื้นที่ 43 องศาเซลเซียส และใช้เวลาในการอบตามที่แสดงในตารางที่ 2.3

นำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ผ่านการอ卜ดความชื้นมาเพาะทดสอบการออกตามหลักวิชาการ ภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงการเพาะเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองเพื่อทดสอบการออกของเมล็ดพันธุ์

ตารางที่ 2.4 เปอร์เซ็นต์การอกของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

ระยะเวลา (วัน)	ถั่วเหลืองที่เก็บไว้			เครื่องอบลดความชื้นแบบลดความดันอากาศ											
	ความชื้น 10.40 %			ความชื้นเริ่มต้น 23.40%			ความชื้นเริ่มต้น 17.50%			ความชื้นเริ่มต้น 13.60%			ความชื้นเริ่มต้น 13.60%		
	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)	ตย.1 (%)	ตย.2 (%)	ตย.3 (%)
7	78	86	83	81	89	86	81	85	87	76	81	88			
เฉลี่ย	82.33 %			85.33 %			84.33 %			81.66.00 %					

ตารางที่ 2.4 แสดงผลการเพาะงอกเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ทำการเพิ่มความชื้นเริ่มต้น 3 ค่าด้วยกันคือ 23.40 17.50 และ 13.60 % มาตรฐานเปรียก เพื่อนำมาทดสอบการอบลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันที่อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส ดังแสดงผลการอบแห้งไว้ในตารางที่ 2.3 แล้ว ซึ่งผลการงอกของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่นำมาเพาะจะมีค่าอัตราการงอกใกล้เคียงและสูงกว่าค่าที่ใช้เปรียบเทียบ แสดงให้เห็นว่าการใช้เครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศไม่มีผลเสียต่อการงอก และที่บางตัวอย่างมีอัตราการงอกที่สูงกว่าค่าเปรียบเทียบทั้งนี้อธิบายทางหลักวิชาการได้ว่าเมล็ดพันธุ์ที่เก็บรักษาไว้ที่ความชื้นต่ำเมื่อนำมาเพิ่มความชื้นแล้วลดความชื้นกลับไปอีกจะมีส่วนในการกระตุ้นการงอกให้เพิ่มขึ้นด้วย

2.2 การทดสอบการลดความชื้นของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองจากแปลงเกษตรกร

เป็นการนำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองจากแปลงเกษตรกร จำนวน 3 ราย มาทำการลดความชื้นโดยเครื่องอบลดแรงดันอากาศ และทำการผึ่งลมให้แห้งเพื่อเปรียบเทียบค่าวิเคราะห์ผลต่าง ๆ โดยการหาความชื้นเริ่มต้น-สุดท้ายของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง โดยใช้ตู้อบลมร้อน ที่อุณหภูมิ 103 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ทำการซ่างน้ำหนักตัวอย่าง เพื่อคำนวณตามสมการที่ (1) $M_{wb} (\%) = \frac{m_w - m_d}{m_w} \times 100$ ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 การหาความชื้นเริ่มต้น-สุดท้าย ของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองโดยตู้อบลมร้อน

ภาพที่ 2.5 นำถุงเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองเข้าเครื่องอบลดแรงดันอากาศ ตั้งอุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 2.6 นำเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองของเกษตรกรทั้ง 3 ราย แยกผึ่งลดความชื้น

ภาพที่ 2.7 การเก็บเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองหลังผ่านการลดความชื้นด้วยเครื่องอบ และการผึ่งลม

จากการที่ 2.5 2.6 และ 2.7 แสดงขั้นตอนการทดสอบเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง ของเกษตรกร 3 ราย ซึ่งมีค่าความชื้นแตกต่างกัน โดยการลดความชื้นจะแบ่งเป็น 2 กรณีคือ การใช้เครื่องอบลดแรงดันอากาศ และการผึ่งลม ซึ่งจะใช้ในการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คุณภาพ และเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ผ่านการลดความชื้นทั้ง 2 กรณี จนความชื้นอยู่ในเกณฑ์ของการเก็บรักษาจึงนำไปเก็บในตู้เย็นเป็นเวลา 9 เดือน ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึง เดือน ธันวาคม 2564 แล้วจึงนำไปทดสอบวิเคราะห์คุณภาพ โดยนักวิชาการเกษตรของศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ พืชชนิดแก่น และได้ผลแสดงไว้ตามตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 ผลการทดสอบการลดความชื้นด้วยเครื่องอบแห้งลดแรงดันอากาศ และการผึ่งลมให้แห้ง

เมล็ดพันธุ์ ถั่วเหลือง ของเกษตรกร	ความชื้นเมล็ดพันธุ์ ถั่วเหลือง (%) w.b.		ผลการวิเคราะห์คุณภาพเมล็ดพันธุ์		
	เริ่มต้น	สุดท้าย	ความออก (%)	EC	ความเสียหาย (%)
เกษตรกร 1 อบลดความชื้น	15.2	9.00	15	52.9	86
เกษตรกร 1 ผึ่งให้แห้ง		10.00	58	28.3	90
เกษตรกร 2 อบลดความชื้น	16.4	9.70	77	29.6	83
เกษตรกร 2 ผึ่งให้แห้ง		10.20	77	27.0	96
เกษตรกร 3 อบลดความชื้น	17.2	10.00	63	37.6	94
เกษตรกร 3 ผึ่งให้แห้ง		11.00	29	52.7	93

จากตารางที่ 2.5 อุณหภูมิที่ใช้ในการอบลดความชื้น 38 องศาเซลเซียส ระยะเวลาในการอบ 7 ชั่วโมง และการลดความชื้นโดยการผึ่งลมในร่มเป็นเวลา 3-4 วัน และเก็บรักษาไว้ในตู้เย็น เป็นเวลา 9 เดือน (พ.ค.- ร.ค. 2564) ซึ่งจากการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ไวนาน 9 เดือน ผลการวิเคราะห์คุณภาพยังไม่ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐาน คือ

- ความชื้นของเมล็ดพันธุ์ โดยทั่วไปในถั่วเหลือง ความชื้นจะต้องอยู่ระหว่าง 10-12%
- ความออกของเมล็ดพันธุ์ ถั่วเหลืองจะต้องไม่ต่ำกว่า 75%,
- EC เป็นการวัดความแข็งแรง เช่นกัน แต่เป็นการวัดโดยวัดค่าการนำไฟฟ้า หากมีค่าสูง แสดงให้เห็นถึงมีปริมาณการร้าวไหลของสาร แสดงว่ามีความแข็งแรงต่ำ

- ความเสียหาย เป็นการวัดเบอร์เซ็นต์การแตกร้าวของเมล็ดโดยวิธีย้อมสี fast green test หากค่าติดสีสูง มีรอยแตกร้าวสูง คุณภาพเมล็ดก็จะเสื่อมเร็วค่ะ

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่ลดความชื้นด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ มีการเตรียมเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองความชื้นสูง 2 แบบ คือ การเพิ่มความชื้น (seed priming) และการนำมาจากแปลงปลูกของเกษตรกร ผลการทดสอบการอบลดความชื้นและการวิเคราะห์คุณภาพเมล็ดพันธุ์ พบว่าวิธีการเพิ่มความชื้นและอบลดความชื้นลงมา มีผลการเพาะงอกใกล้เคียงและสูงกว่าตัวอย่างเปรียบเทียบ ส่วนเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่นำมาจากแปลงเกษตรกรผลการวิเคราะห์คุณภาพหลังผ่านการเก็บรักษาผลออกมายังไม่ค่อยดีนัก ซึ่งอาจมาจากการสาเหตุ ได้แก่ เมล็ดพันธุ์คุณภาพไม่ดีตั้งแต่แรก หรือกระบวนการเก็บรักษาอย่างไม่ดีพอ

ข้อเสนอแนะ ควรมีการทดสอบเพิ่มเติมและเก็บข้อมูลรายละเอียดให้มากขึ้น แต่ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองมีราคาค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับการต้องใช้เครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ ความคุ้มค่า้น้อย

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

โครงการวิจัยเรื่องวิจัยและพัฒนาเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศสำหรับลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้เครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศต้นแบบ ซึ่งผลของงานวิจัยได้สร้างเครื่องอบที่ลดแรงดันอากาศด้วยปั๊มสูญญากาศแบบ water jet และออกแบบห้องอบแห้ง 2 ขนาด ซึ่งมีปริมาตรของห้องอบแห้ง 0.75 และ 1.73 ลูกบาศก์เมตร ใช้ฮีตเตอร์ไฟฟ้าเป็นแหล่งกำเนิดความร้อน แรงดันอากาศที่ลดลงจากปั๊มสูญญากาศ water jet ไม่สามารถปรับค่าได้ จึงทดสอบได้เพียงค่าเดียวที่ติดลบ 650 มิลลิเมตรปอร์ท และเครื่องอบสามารถอบลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองได้ ครั้งละ 15-50 กิโลกรัม ซึ่งเป็นปริมาณค่อนข้างน้อยสำหรับการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองที่มีความต้องการในการผลิตปริมาณมาก จึงสรุปได้ว่าเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง

ข้อเสนอแนะ เนื่องจากเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศมีอุปกรณ์สำคัญคือปั๊มสูญญากาศ ซึ่งมีราคาค่อนข้างสูงมาก จึงควรมีการพัฒนาระบบการใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรนำไปใช้สำหรับเมล็ดพันธุ์ที่มีราคาแพง จึงจะเกิดความคุ้มค่า แต่ทั้งนี้ก็ต้องมีการทดสอบและวิเคราะห์คุณภาพของเมล็ดพันธุ์พืชที่นำมาอบลดความชื้นประกอบในการตัดสินใจด้วย

บรรณานุกรม

- กิตติคุณ ปิตุพรหมพันธุ์, ณัฐพล ภูมิສหอาด และ ละมุล วิเศษ. 2013. การอบแบ่งเมล็ดพันธุ์ข้าวเปลือกโดยเครื่องอบแห้งแบบปั๊มความร้อน. *J Sci Technol MSU.* 32(5): 622-625.
- กรมพัฒนาพัฒนางานงานทดลองและอนุรักษ์พัฒนางาน กระทรวงพัฒนา. 2552. เทคโนโลยีการใช้ปั๊มความร้อนสำหรับการทำความร้อน.
- กองเกษตรวิศวกรรม. 2543. หลักการและส่วนประกอบที่สำคัญของการลดความชื้นของเมล็ดพืช. กรมวิชาการเกษตร. ปีที่ 12. (ฉบับที่ 2): เมษายน-มิถุนายน 2543.
- ไกรสิงห์ อุดมญาติ, อรรถพงษ์ เนื่อมสุข และ สัมพันธ์ ไชยเทพ. 2548. ศักยภาพการพัฒนาตู้แช่เย็นขนาดเล็กมาเป็นเครื่องลดความชื้น, การประชุมวิชาการเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทยครั้งที่ 19, 19-21 ตุลาคม 2548, ภูเก็ต.
- จวนจันทร์ ดวงพัตรา. 2521. เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จวนจันทร์ ดวงพัตรา. 2529. การตรวจสอบและวิเคราะห์เมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จุฑาศินี พrhoพุทธศรี และ ศิวลักษณ์ ปฐวีรัตน์. 2555. การออกแบบและทดสอบเครื่องอบแห้งเมล็ดพันธุ์ผักโดยใช้ปั๊มความร้อน. การประชุมวิชาการสมาคมวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13, 4-5 เมษายน 2555 จังหวัดเชียงใหม่, น. 566 - 570.
- บุญมี ศิริ, เปญจามารณ์ สุทธิ และ โสภณ วงศ์แก้ว. 2546. การลดความชื้นและคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสง, ว. วิทยาศาสตร์เกษตร, ปีที่ 34 ฉบับที่ 4-6 (พิเศษ) : 187-189.
- เบญจามารณ์ สุทธิ. 2543. อิทธิพลของวิธีการลดความชื้นและการเก็บรักษาต่อคุณภาพและอายุเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสง. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2543. 62 หน้า.
- พิรสิทธิ์ ทวยนาค มณฑล ชูโฉนาก มุสตา法 ยะภา และประชา บุณยวานิชกุล. 2557. การทบทวนพัฒนาการของ การลดความชื้นข้าวเปลือกในทางอุตสาหกรรม. วารสารวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยครืนครินทร์วิโรฒ. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1, หน้า 68-74.
- วันชัย จันทร์ประเสริฐ. 2537. สรีร่วิทยาเมล็ดพันธุ์. ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมทิธีพร วิทยผดุง และ สัมพันธ์ ไชยเทพ. 2548. การออกแบบเครื่องลดความชื้นประสิทธิภาพสูงที่ดัดแปลงจากเครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่าง. การประชุมวิชาการครั้งที่ 43 แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, หน้า 239-246.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. 2559. แผนแม่บทยุทธศาสตร์การเป็นศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์ พ.ศ. 2558-2567. ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค), สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ปทุมธานี. 105 หน้า

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2560. ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเมล็ดพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปี 2553-2559. แหล่งข้อมูล:
<http://www.oae.go.th/download/FactorOfProduct/ValueExportSeed47-52.html> เข้าถึงเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2560.

จำไฟศักดิ์ ทีบุญมา และ ศักดิ์ชัย จงจำ. 2553. การอบแห้งจิงด้วยเทคนิคสุญญากาศร่วมกับอินฟารेड. วารสาร
วิทยาศาสตร์บูรพา. 15(2): 76-86.

Hampton, J.G. and D.M. TeKrony. 1995. Handbook of vigour test methods, 3rd Edition, The International Seed Testing Association, Zurich, Switzerland.

Arevalo-Pinedo and Murr FEX. 2007. Influence of pre-treatments on the drying kinetics during vacuum drying of carrot and pumpkin. *J Food Eng.* 80(1): 152–156.

Hampton, J.G., K.A. Johnstone and V. Eua – Umpon. 1992. Ageing vigour tests for mungbean and French bean seed lots. *Seed Sci. and Technol.* 20: 643-653.

ISTA. 2018. International rules for seed testing. International Seed Testing Association. Bassesdorf, Switzerland.

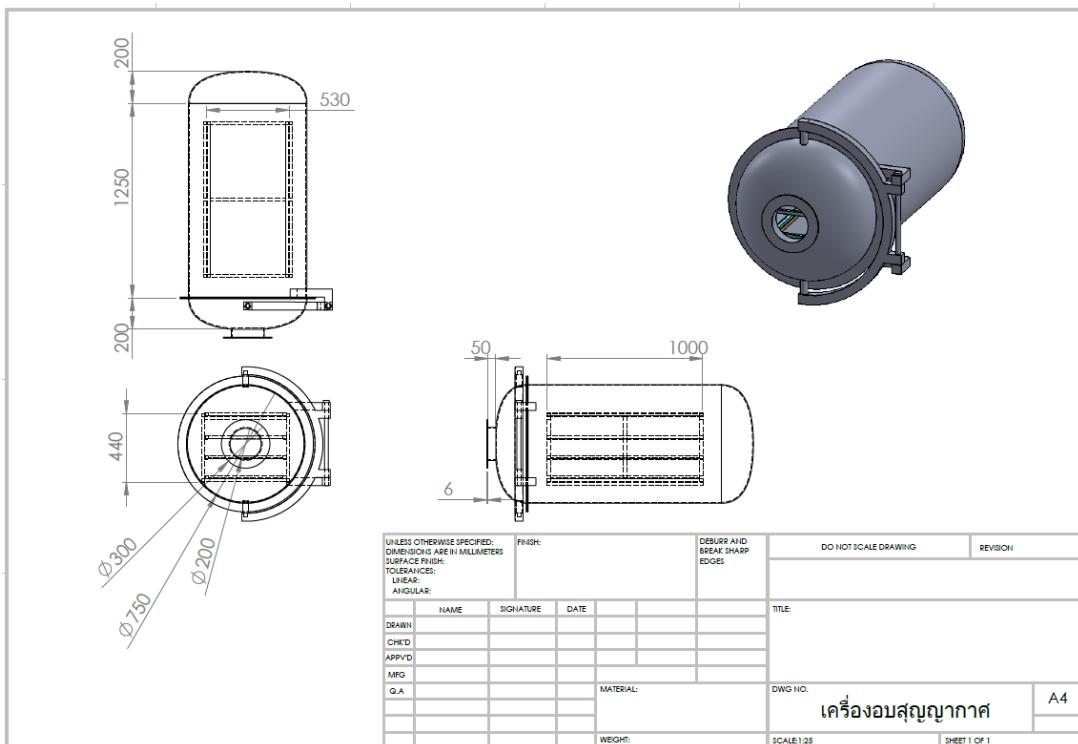
Krzyzanowski, F.C., West, S.H., Franaca Neto, J.B. 2006. Grying soybean seed using air ambient temperature at low relative humidity. *Revista Brasileira de Sementes*, 28(2): 77-83.

Orikasa, T., Koide, S., Okamoto, S., Imaizumi, T., Muramatsu, Y., Takeda, J., Shiina, T. and Akio Tagawa, A. 2014. Impacts of hot air and vacuum drying on the quality attributes of kiwifruit slices. *J Food Eng.* 125: 51-58.

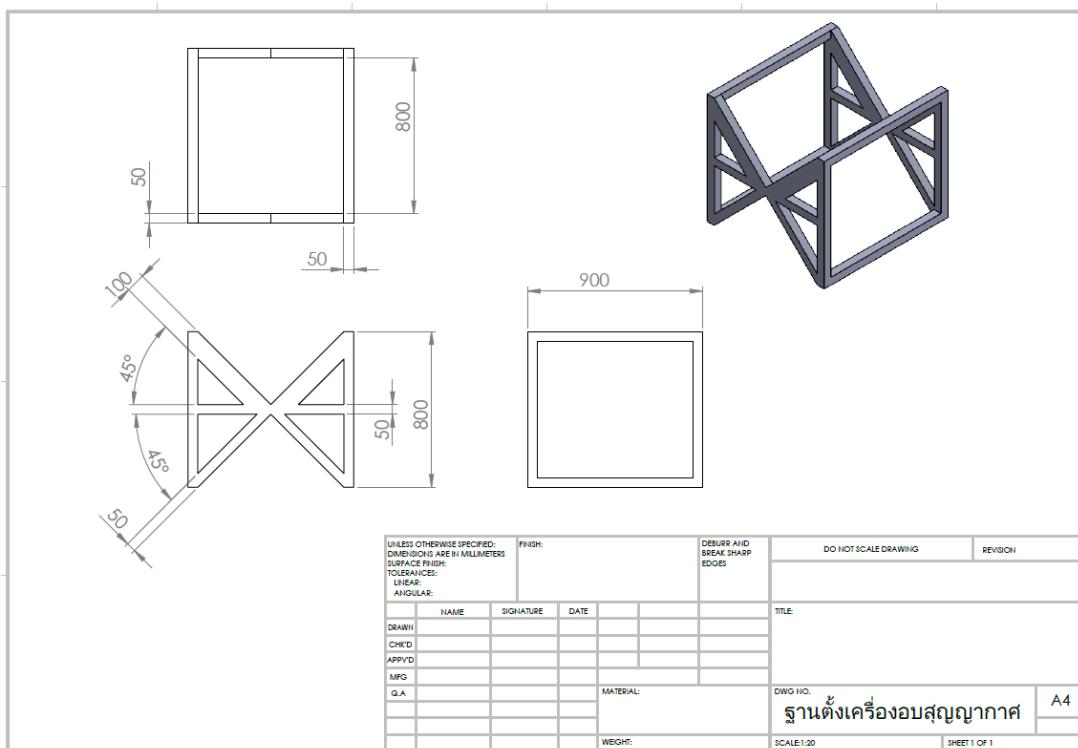
Soponronnarit, S., Wetchacama, S. and Kanphukdee, T. 2000. Seed drying using heat pump. *International Energy Journal.* 1(2): 97-102.

Zecchi, B., Clavijo, L., Martinez Garreiro, J. and Gerla, P. 2011. Modeling and minimizing process time of combined convective and vacuum drying of mushrooms and parsley *J Food Eng.* 104(1): 49-55

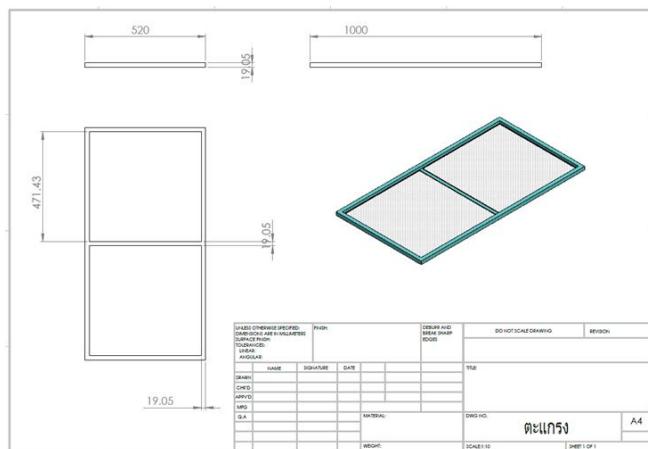
ภาพพนวก ก.
การออกแบบเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ

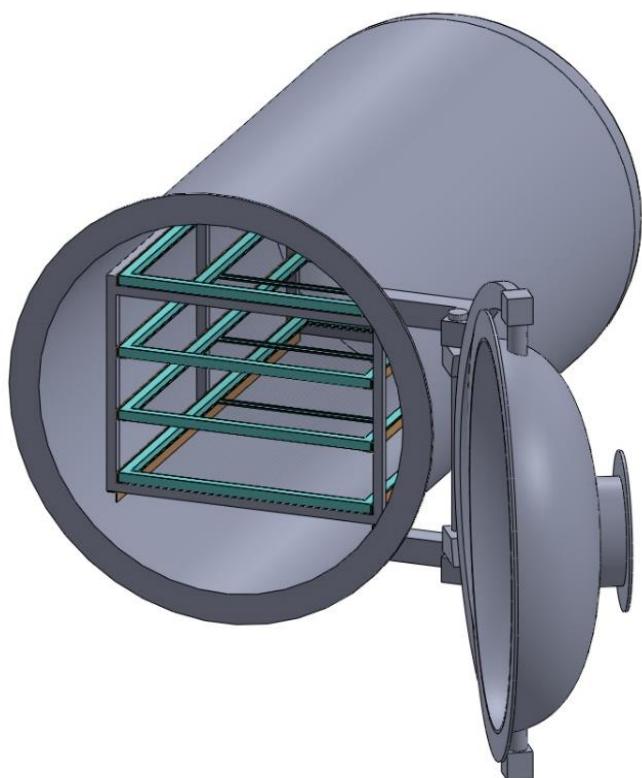
ภาพพนวก ก ที่ 1 การออกแบบแบบถังอบแห้งสุญญากาศรูปทรงกรวยประกอบ

ภาพพนวก ก ที่ 2 การออกแบบฐานตั้งรับถังอบแห้ง

ภาพพนวก ก ที่ 3 แบบชั้นวางและถาดตะแกรงสำหรับใส่เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองบรรจุในถังอบแห้งสูญญากาศ

ภาพพนวก ก ที่ 4 แบบจำลองเสริมอ่อนจริงถังอบแห้งสูญญากาศพร้อมชั้นวางเมล็ดพันธุ์ถัวเหลือง

ภาคผนวก ข.
การสร้างเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ

ภาพผนวก ข ที่ 1 ถังอบแห้งสูญญาแกศทรงกระบอก มีช่องมองผลิตภัณฑ์เป็นช่องระบายน้ำ

ภาพผนวก ข ที่ 2 ถังอบสูญญาแกศด้านตรงข้ามกับช่องมองผลิตภัณฑ์เป็นท่อต่อเข้ากับระบบปั๊มสูญญาแกศ

ภาพพนวก ข ที่ 3 ชิ้นสุดรองรับการหมุน เปิด-ปิด ฝาถังอบแห้งสุญญาการ

ภาพพนวก ข ที่ 4 การติดตั้งถังอบสุญญาการศบนฐานตั้งรับถัง

ภาคผนวก ค.

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ และตารางบันทึกข้อมูลการอบลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง
ด้วยเครื่องอบแบบลดแรงดันอากาศ

ภาพผนวก ค ที่ 1 ถ้วยสแตนเลส

ภาพผนวก ค ที่ 2 เครื่องชั่งน้ำหนักระบบอิเล็กทรอนิกส์ พิกัดโหลด 6 กิโลกรัม

ภาพพนวก ค ที่ 3 เครื่องซึ่งน้ำหนักระบบอิเล็กทรอนิกส์ พิกัดโหลด 300 กิโลกรัม

ภาพพนวก ค ที่ 4.ตู้อบลมร้อน

ภาพพนวก ค ที่ 5 การเตรียมเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองใส่ถาดตะแกรงและนำเข้าเครื่องอบลดแรงดันอากาศ

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	หาความชื้นเริ่มต้นของถั่วเหลือง									
2	วันที่				อ.11 พ.ค. 64				พ. 12 พ.ค. 64	
3	ชื่อ	นน.ถ่วงเปล่า (kg)	นน.รวม (kg)	นน.ถัว (kg)	นน.รวม ท่อน 1ชม. 45น. (kg)	นน.ถัว ท่อน 1ชม. 45น. (kg)	ความชื้นรกรานเปียก (%)	นน.รวม ท่อน 16ชม.45น. (kg)	นน.ถัว ท่อน 16ชม.45น. (kg)	ความชื้นรกรานเปียก (%)
4	1.คุณคุณสันต์	0.024	0.130	0.106	0.125	0.101	4.7170	0.116	0.092	13.2075
5	mc=15.2%	0.023	0.125	0.102	0.121	0.098	3.9216	0.111	0.088	13.7255
6		0.026	0.126	0.100	0.121	0.095	5.0000	0.112	0.086	14.0000
7	2.คุณบัวเรือง	0.025	0.132	0.107	0.126	0.101	5.6075	0.118	0.093	13.0841
8	mc=16.4%	0.024	0.129	0.105	0.123	0.099	5.7143	0.115	0.091	13.3333
9		0.025	0.128	0.103	0.122	0.097	5.8252	0.115	0.09	12.6214
10	3.คุณคณิต	0.023	0.124	0.101	0.117	0.094	6.9307	0.109	0.086	14.8515
11	mc=17.2%	0.024	0.128	0.104	0.120	0.096	7.6923	0.112	0.088	15.3846
12		0.025	0.136	0.111	0.128	0.103	7.2072	0.119	0.094	15.3153
13										
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	หาความชื้นหลังอบตู้สูญญากาศ									
2										
3	วันที่									
4	ชื่อ	นน.ถ่วงเปล่า (kg)	นน.รวม (kg)							
5	1.คุณคุณสันต์	2.90	8.86							
6	2.คุณบัวเรือง	2.90	8.32							
7	3.คุณคณิต	2.96	8.46							
8										
9										
10	สูตรต่อไปนี้หาความชื้นของเมล็ด									
11	วันที่		พ. 12 พ.ค. 64				พ.ด. 13 พ.ค. 64			
12	ชื่อ	นน.ถ่วงเปล่า (kg)	นน.รวม (kg)	นน.ถัว (kg)	นน.รวม ท่อน 16ชม. 45น. (kg)	นน.ถัว ท่อน 16ชม. 45น. (kg)	ความชื้นรกรานเปียก (%)	นน.รวม ท่อน 24ชม.15น. (kg)	นน.ถัว ท่อน 24ชม.15น. (kg)	ความชื้นรกรานเปียก (%)
13	1.คุณคุณสันต์	0.016	0.063	0.047	0.059	0.043	8.5106	0.058	0.042	10.6383
14		0.017	0.080	0.063	0.074	0.057	9.5238	0.073	0.056	11.1111
15		0.018	0.081	0.063	0.075	0.057	9.5238	0.075	0.057	9.5238
16	2.คุณบัวเรือง	0.018	0.083	0.065	0.077	0.059	9.2308	0.076	0.058	10.7692
17		0.019	0.085	0.066	0.079	0.060	9.0909	0.079	0.06	9.0909
18		0.018	0.085	0.067	0.078	0.060	10.4478	0.078	0.06	10.4478
19	3.คุณคณิต	0.018	0.073	0.055	0.067	0.049	10.9091	0.067	0.049	10.9091
20		0.016	0.079	0.063	0.072	0.056	11.1111	0.072	0.056	11.1111
21		0.018	0.081	0.063	0.074	0.056	11.1111	0.074	0.056	11.1111
22										
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	หาความชื้นตัวคอนโทรล									
2	วันที่		พ.ด. 13 พ.ค. 64							
3	ชื่อ		นน.ถัวก่อนตาก (kg)							
4	1.คุณคุณสันต์	1.039								
5	2.คุณบัวเรือง	1.016								
6	3.คุณคณิต	0.984								
7										
8	สูตรต่อไปนี้มาจากการชั้น									
9	วันที่						ศ. 14 พ.ค. 64			
10	ชื่อ	นน.ถ่วงเปล่า (kg)	นน.รวม (kg)	นน.ถัว (kg)	นน.รวม ท่อน 4ชม. 10น. (kg)	นน.ถัว ท่อน 4ชม. 10น. (kg)	ความชื้นรกรานเปียก (%)	นน.รวม ท่อน 24ชม.15น. (kg)	นน.ถัว ท่อน 24ชม.15น. (kg)	ความชื้นรกรานเปียก (%)
11	1.คุณคุณสันต์	0.024	0.108	0.084	0.101	0.077	8.3333	0.100	0.076	9.5238
12		0.023	0.098	0.075	0.092	0.069	8.0000	0.091	0.068	9.3333
13		0.026	0.092	0.066	0.087	0.061	7.5758	0.086	0.06	9.0909
14	2.คุณบัวเรือง	0.025	0.075	0.050	0.071	0.046	8.0000	0.071	0.046	8.0000
15		0.024	0.09	0.066	0.085	0.061	7.5758	0.084	0.06	9.0909
16		0.025	0.092	0.067	0.087	0.062	7.4627	0.086	0.061	8.9552
17	3.คุณคณิต	0.023	0.121	0.098	0.113	0.09	8.1633	0.112	0.089	9.1837
18		0.024	0.115	0.091	0.108	0.084	7.6923	0.107	0.083	8.7912
19		0.025	0.128	0.103	0.120	0.095	7.7670	0.118	0.093	9.7087
20										

ภาพผนวก ค ที่ 6 การบันทึกข้อมูลการหาความชื้นเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองโดยตู้อบลมร้อน